

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 407/2002 af 28. februar 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 408/2002 af 28. februar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer zinkoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina** 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 409/2002 af 4. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 15
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 af 27. februar 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet** 17
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 af 4. marts 2002 om tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår den kombinerede nomenklaturskoder for visse risprodukter** 27
- Kommissionens forordning (EF) nr. 412/2002 af 4. marts 2002 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 28

Kommissionen

2002/185/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 12. juni 2001 om Tysklands statsstøtte til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Tyskland** ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1549) ... 30

2002/186/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. oktober 2001 om statsstøtte ydet af Tyskland til Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte ZEMAG GmbH** ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 2957) 44

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 407/2002

af 28. februar 2002

om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »Eurodac-forordningen«, særlig artikel 22, stk. 1, og

Videregivelse

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 22, stk. 1, i Eurodac-forordningen bestemmer, at Rådet skal vedtage de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for at fastlægge den i Eurodac-forordningens artikel 4, stk. 7, omhandlede procedure og den i samme forordnings artikel 12, stk. 1, omhandlede procedure for blokering af oplysninger og udarbejde de i forordningens artikel 12, stk. 2, omhandlede statistikker.
- (2) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

1. Digitaliseringen af fingeraftrykkene samt videregivelsen heraf sker i det dataformat, der er beskrevet i bilag I. Den centrale enhed opstiller i nødvendigt omfang de tekniske krav for videregivelsen af medlemsstaternes dataformat til den centrale enhed og omvendt. Den centrale enhed sikrer, at de fingeraftryksoplysninger, medlemsstaterne videregiver, kan sammenlignes i det elektroniske fingeraftrykgenkendelsessystem.

2. Medlemsstaterne videregiver oplysningerne som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i Eurodac-forordningen ad elektronisk vej. Den centrale enhed opstiller i nødvendigt omfang de tekniske krav for videregivelsen af medlemsstaternes dataformat til den centrale enhed og omvendt. Videregivelse af oplysninger i papirform ved hjælp af blanketten i bilag II eller på elektroniske databærere (diskette, CD-ROM eller andre databærere, der måtte blive udviklet og almindeligt anvendt i fremtiden) bør begrænses til tilfælde med tilbagevendende tekniske problemer.

3. Det referencenummer, der er omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 5, stk. 1, litra d), skal gøre det muligt entydigt at henføre oplysningerne til én bestemt person og til den videregivende medlemsstat. Endvidere skal det gøre det muligt at angive, om der er tale om en asylansøger eller om en person, der er omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 8 eller artikel 11. Referencenummeret begynder med de kendingsbogstaver, som anvendes til at angive den videregivende medlemsstat i overensstemmelse med den i bilag I nævnte standard. Efter kendingsbogstaverne følger identifikationen af personkategorierne. Således angives oplysninger om asylansøgere med »1«, personer, der er omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 8, med »2«, og personer, der er omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 11, med »3«. Den centrale enhed udarbejder de tekniske procedurer, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne modtager entydige data fra den centrale enhed.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) »central enhed«: den enhed, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), i Eurodac-forordningen
- b) »database«: den centrale elektroniske database, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra b), i Eurodac-forordningen
- c) »sammenligning af oplysninger«: undersøgelse af, om de fingeraftryksoplysninger, der er registreret i databasen, stemmer overens med de oplysninger, der er videregivet af en medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.

4. Den centrale enhed bekræfter snarest muligt modtagelsen af de videregivne oplysninger. Til det formål opstiller den centrale enhed de tekniske krav, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne efter anmodning modtager bekræftelse af modtagelsen.

Artikel 3

Gennemførelse af sammenligninger og videregivelse af resultater

1. Medlemsstaterne sikrer, at fingeraftryksoplysninger videregives i en kvalitet, der er egnet til sammenligning i det elektroniske genkendelsessystem. I det omfang, det er relevant for at sikre, at resultaterne af den centrale enheds sammenligning når en meget høj grad af korrekthed, fastlægger den centrale enhed en passende kvalitet for de videregivne fingeraftryksdata. Den centrale enhed kontrollerer snarest muligt de videregivne fingeraftryks kvalitet. Hvis fingeraftryksoplysningerne ikke egner sig til sammenligning i det elektroniske fingeraftrykgenkendelsessystem, anmoder den snarest muligt medlemsstaten om at videregive kvalitativt brugbare fingeraftryksoplysninger.

2. Den centrale enhed udfører sammenligningerne i den rækkefølge, anmodningerne kommer ind. Enhver anmodning skal færdigbehandles inden 24 timer. En medlemsstat kan ved anmodninger om sammenligninger, der er videregivet ad elektronisk vej, af hensyn til national retkræve, at sammenligningen gennemføres som hastesag i løbet af en time. Hvis disse frister ikke kan overholdes som følge af omstændigheder den centrale enhed ikke er herre over, behandler den centrale enhed straks anmodningen, når disse omstændigheder ikke længere består. I disse tilfælde opstiller den centrale enhed i det omfang, det er relevant for at sikre en effektiv arbejdsgang i den centrale enhed, kriterier for prioriteret behandling af anmodninger.

3. I det omfang, det er relevant for at sikre en effektiv arbejdsgang i den centrale enhed, opstiller denne procedurer for arbejdsgangen for behandling af modtagne data og videregivelse af resultatet af sammenligningen.

Artikel 4

Kommunikation mellem medlemsstaterne og den centrale enhed

Data, der videregives fra medlemsstaterne til den centrale enhed og omvendt, benytter Ida's generiske net, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/1999/EF af 12. juli 1999 om

en række retningslinjer, herunder fastlæggelse af projekter af fælles interesse, for transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (Ida) ⁽¹⁾. I det omfang, det er relevant for at sikre en effektiv arbejdsgang i den centrale enhed, opstiller den de tekniske procedurer, der er nødvendige for brugen af Ida's generiske tjenester.

Artikel 5

Den centrale enheds øvrige opgaver

1. Den centrale enhed sørger for en passende tekniskadskillelse af de oplysninger om asylansøgere og de oplysninger om de i Eurodac-forordningens artikel 8 omhandlede personer, der er registreret i databasen.

2. Efter meddelelse fra en medlemsstat forsyner den centrale enhed oplysninger om personer, der er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtninge, med et passende kendemærke og adskiller dem på passende teknisk vis fra de øvrige oplysninger, der er registreret i databasen. Såfremt der er truffet afgørelse efter Eurodac-forordningens artikel 12, stk. 2, litra a), finder første punktum ikke længere anvendelse. Den centrale enhed fjerner kendemærkerne og holder ikke længere oplysningerne adskilt.

3. Den centrale enhed udarbejder fire år og seks måneder efter, at Eurodac har indledt sit virke, en statistik over

a) antallet af asylansøgere, som efter at være blevet anerkendt og have fået indrejsetilladelse som flygtninge i en medlemsstat søger om asyl i en anden medlemsstat

b) antallet af asylansøgere, som er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtninge i flere medlemsstater

c) de medlemsstater, hvor flygtningene også har ansøgt om asyl, idet

— det for hver medlemsstat angives, hvor mange asylansøgere som på trods af, at de har fået flygtningestatus i denne stat, har søgt om asyl i en anden medlemsstat, med antal pr. medlemsstat

— det for hver medlemsstat angives, hvor mange asylansøgere, der allerede har fået flygtningestatus i en anden medlemsstat, med antal pr. medlemsstat.

4. Den centrale enhed sørger i overensstemmelse med Eurodac-forordningens artikel 4, stk. 4, for, at sammenligninger, der udføres på anmodning af en medlemsstat, også kan omfatte oplysninger, den selv har videregivet på et tidligere tidspunkt.

⁽¹⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 1.

*Artikel 6***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Rådet tager anvendelsen af denne forordning op til revision senest fire år efter, at Eurodac har indledt sit virke.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne
A. ACEBES PANIAGUA
Formand

*BILAG I***Dataformat for udveksling af fingeraftryk**

Der fastlægges følgende standard for udvekslingen af fingeraftryk:

ANSI/NIST — CSL 1 1993

og eventuelle senere udgaver af denne standard.

Standard for medlemsstaternes kendingsbogstaver

Der anvendes følgende ISO-standard:

ISO 3166 — kode med to bogstaver.

BILAG II

Eurodac — Fingeraftryksblanket

1.	Referencenummer	
2.	Det sted, hvor asylansøgningen er indgivet, eller det sted, hvor udlændingen er blevet tilbageholdt	
3.	Den dato, hvor asylansøgningen er indgivet, eller den dato, hvor udlændingen er blevet tilbageholdt	
4.	Køn	
5.	Den dato, hvor fingeraftrykkene er taget	
6.	Den dato, hvor fingeraftrykkene er sendt til den centrale enhed	

105 mm fra blankettens øverste linje

155 mm fra blankettens øverste linje

205 mm fra blankettens øverste linje

RULLEDE FINGRE

1. Højre tommelfinger		2. Højre pegefinger		3. Højre langfinger		4. Højre ringfinger		5. Højre lillefinger	
50 mm		40 mm		40 mm		40 mm		40 mm	
40 mm		40 mm		40 mm		40 mm		40 mm	
6. Venstre tommelfinger		7. Venstre pegefinger		8. Venstre langfinger		9. Venstre ringfinger		10. Venstre lillefinger	
40 mm		40 mm		40 mm		40 mm		40 mm	

KONTROLAFTRYK

65 mm	75 mm	TO TOMMELFINGRE Fingeraftryk taget samtidig		75 mm
		VENSTRE	HØJRE	
		30 mm	30 mm	

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 408/2002

af 28. februar 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer zinkoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved forordning (EF) nr. 1827/2001 ⁽²⁾ («forordningen om midlertidig told») indførte Kommissionen en endelig antidumpingtold på importen af visse typer zinkoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina»).

(2) Ud over de kontrolbesøg, der aflagdes hos de eksportende producenter i Kina, jf. betragtning 7 i forordningen om midlertidig told, blev der også foretaget kontrolbesøg hos følgende forretningsmæssigt forbundne eksportselskaber:

Guangxi Liuzhou Nonferrous Metals Smelting Import & Export Co. Ltd, Liuzhou

Rickeed Industries Ltd, Hongkong

Yinli Import and Export Co. Ltd, Liuzhou,

samt hos et forretningsmæssigt forbundet indenlandsk selskab:

Gredmann Guangzhou Ltd, Guangzhou.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(3) Efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger, indgav flere interesserede parter skriftlige bemærkninger. I overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 («grundforordningen») fik alle interesserede parter, der anmodede herom, lejlighed til at blive hørt af Kommissionen.

(4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på de endelige undersøgelsesresultater.

(5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

(6) Der blev taget hensyn til parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger, og undersøgelsesresultaterne blev ændret i overensstemmelse hermed, hvor dette var relevant.

(7) Efter en gennemgang af de foreløbige undersøgelsesresultater på grundlag af oplysninger, der er indhentet siden da, konkluderes det, at de vigtigste afgørelser i forordningen om midlertidig told bør bekræftes.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**1. Den pågældende vare**

(8) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede en række interesserede parter, at definitionen af den pågældende vare ikke var korrekt. De hævdede, at der var forskellige kvaliteter af zinkoxid på markedet, som alt efter deres renhedsgrad havde forskellige egenskaber og anvendelser. Derfor kunne disse forskellige kvaliteter af zinkoxid ikke betragtes som en homogen vare. Det blev desuden påstået, at de forskellige kvaliteter af zinkoxid ikke var tilstrækkeligt indbyrdes udskiftelige. Selv om det erkendtes, at kvaliteter med større renhedsgrad teoretisk set var egnet til alle anvendelsesformål, var det samme ikke tilfældet for kvaliteter med lavere renhedsgrad på grund af deres indhold af urenheder.

(9) Selv om den indbyrdes udskiftelighed kun går i én retning på grund af kvaliteternes forskellige indhold af urenheder, anses dette ikke i sig selv for at være tilstrækkeligt bevis på, at disse kvaliteter udgør forskellige varer, som bør betragtes særskilt i denne undersøgelse. Tværtimod viser det faktum, at kvaliteter med høj renhedsgrad kan benyttes i alle anvendelser af zinkoxid, at samtlige kvaliteter kan anses for en og samme vare. Når visse brugere accepterer et højere indhold af urenheder, er dette som regel af hensyn til prisen.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 248 af 18.9.2001, s. 17.

- (10) De interesserede parter bemærkninger er derfor på ingen måde tilstrækkelige til at kunne ændre ved den tidligere konklusion om, at alle kvaliteter af den pågældende vare bør anses for en og samme vare, jf. betragtning 11 i forordningen om midlertidig told.
- (11) Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne vedrørende den pågældende vare i betragtning 9 til 11 i forordningen om midlertidig told.

2. Samme vare

- (12) Visse interesserede parter hævdede, at zinkoxidproducenterne i Fællesskabet og i Kina anvendte forskellige produktionsmetoder, som gav zinkoxid fremstillet i Kina betydelige omkostningsfordele med hensyn til råmaterialer og andre omkostninger. De mente, at kinesiske producenter hovedsagelig anvendte den »direkte«, eller amerikanske, metode, mens producenterne i Fællesskabet næsten udelukkende gjorde brug af den »indirekte«, eller franske, metode. Grunden til, at det hedder den direkte metode, er, at den benyttes til at fremstille zinkoxid direkte fra oxiderede zinkmaterialer. Disse råmaterialer hævdedes at være billigere end raffineret zinkmetal og andre zinkholdige restprodukter, der anvendes i den indirekte metode.
- (13) For det første anses spørgsmålet om de forskellige produktionsmetoder ikke for at være relevant i denne undersøgelse, da det zinkoxid, der fremstilles ved begge metoder, har de samme grundlæggende kemiske kendetegn (ZnO) og egenskaber. For det andet er en stor del af EF-erhvervsgrenens varer fremstillet ved den direkte metode, og der er i undersøgelsen taget højde for de omkostninger, der er forbundet med begge metoder.
- (14) Kommissionen har ikke modtaget nogen nye oplysninger, der kunne få den til at ændre de foreløbige konklusioner om, at zinkoxid, der fremstilles og sælges af EF-producenter, og zinkoxid, der fremstilles i Kina og eksporteres til Fællesskabet, er en og samme vare.
- (15) De foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende samme vare i betragtning 12 til 14 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

D. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling

- (16) Nogle af de kinesiske producenter satte spørgsmålstejn ved, om det var konsekvent af Kommissionen først at indrømme markedsøkonomisk behandling (betragtning 18 i forordningen om midlertidig told) og derefter afvise at gøre brug af de priser, som det pågældende selskab havde betalt for zinkråmaterialet (betragtning 47 i forordningen om midlertidig told). Ifølge disse selskaber burde Kommissionen ikke have indrømmet markedsøkonomisk behandling, eftersom den konstaterede, at priserne på zinkråmaterialet, som er det vigtigste omkostningselement, ikke afspejlede markedsværdierne i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

- (17) Under det andet og mere detaljerede kontrolbesøg på stedet, hvor Kommissionen kontrollerede eksportørernes besvarelse af spørgeskemaet og derefter indrømmede markedsøkonomisk status, konstaterede den, at visse omkostningselementer, nemlig de priser, der var betalt for zinkråmaterialet, var upålidelige. Kommissionen justerede derfor omkostningerne ved at basere dem på zinknoteringen på London Metal Exchange (»LME«). Det er normal praksis at justere omkostningerne, hvis de viser sig ikke at være nøjagtige, pålidelige eller i overensstemmelse med normale markedsvilkår. Påstanden afvises derfor, og undersøgelsesresultaterne i betragtning 15 til 24 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

2. Individuel behandling

- (18) I mangel af bemærkninger til disse punkter bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 25 til 27 i forordningen om midlertidig told.

3. Normal værdi

Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling

Valg af referenceland

- (19) Brugere af zinkoxid i Fællesskabet anfægtede valget af Amerikas Forenede Stater (»USA«) som et egnet referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi, da omkostningerne er forskellige i Kina og i USA. Dette spørgsmål blev allerede gennemgået i betragtning 28 til 36 i forordningen om midlertidig told, og konklusionerne herom bekræftes.
- (20) I mangel af nye bemærkninger til dette punkt bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 37 til 39 i forordningen om midlertidig told.

Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling

- (21) »Brugerne« og nogle af de kinesiske producenter påstod, at de kinesiske priser på zinkråmaterialer blev fastsat på det kinesiske marked og derfor skulle anvendes uden at foretage justeringer i overensstemmelse med zinknoteringen på LME. Som nævnt i betragtning 46 og 47 i forordningen om midlertidig told er priserne på udbuddet af og efterspørgslen efter zink og dermed forbundne zinkprodukter i lande med markedsøkonomi baseret på zinknoteringen på LME. Det skal desuden bemærkes, at når kinesiske selskaber køber eller sælger zinkkoncentrat på det internationale marked, benytter de ligesom alle andre selskaber LME som reference. For at sikre, at omkostningerne var pålidelige, måtte de kinesiske priser på zinkråmaterialer justeres, da disse omkostninger ikke var i fuld overensstemmelse med zinknoteringen på LME. Påstandene må derfor afvises, og den metode, der anvendtes til at justere priserne på zinkråmaterialer i overensstemmelse med zinknoteringen på LME, bekræftes.

(22) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told anmodede en af de kinesiske producenter om, at den ovennævnte justering af omkostningerne til zinkråmaterialer blev foretaget på grundlag af prisen på zinkkoncentrater i stedet for prisen på kalcineret zink, da selskabets produktionsproces tog udgangspunkt i zinkkoncentrater. Spørgsmålet blev taget op igen, og det konstateredes, at den pågældende producent rent faktisk købte zinkkoncentrater, men havde overladt det næste trin i produktionen, dvs. fremstilling af kalcineret zink ud fra zinkkoncentrater, til en tredjepart. Undersøgelsen viste også, at selskabets produktion i det mindste delvist tog udgangspunkt i kalcineret zink, som det havde købt på det kinesiske marked, og som derfor måtte justeres som beskrevet ovenfor. Da det var nødvendigt at fastsætte en markedsværdi for råmaterialerne, og det pågældende selskabs produktionsproces rent faktisk tog udgangspunkt i kalcineret zink, kunne selskabets påstand ikke godtages, og metoden fra forordningen om midlertidig told måtte derfor bekræftes.

(23) En anden kinesisk producent hævdede, at de salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA & G«), der var blevet anvendt til at beregne selskabets normale værdi, ikke var korrekte, og fremlagde dokumentation for denne påstand. Det konstateredes, at denne påstand var berettiget, og tallene blev justeret i overensstemmelse hermed.

(24) Et af selskaberne påstod, at SA & G for salget af samtlige varer på hjemmemarkedet burde have været anvendt i stedet for de specifikke SA & G for hjemmemarkedsalget af den pågældende vare. Denne påstand kunne ikke godtages. Formålet med at beregne en normal værdi er at fastsætte et beløb, der kan træde i stedet for hjemmemarkedsprisen på den samme vare. De SA & G, der anvendes i denne beregning, bør derfor være knyttet til produktion og salg af den samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked, jf. artikel 2, stk. 6, i grundforordningen. Selskabets påstand måtte derfor afvises, og de oprindelige undersøgelsesresultater bekræftes.

(25) De kinesiske producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk status, hævdede, at fortjenesten på salg af biprodukter fra fremstillingen af kalcineret zink og/eller zinkoxid burde trækkes fra produktionsomkostningerne for zinkoxid. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at selskaberne opførte biprodukter særskilt i deres regnskaber. Fortjenesten på disse biprodukter svingede meget og figurerede særskilt som en ekstraordinær indkomst i deres regnskaber. Selskaberne modregnede aldrig afkast af salg af biprodukter i omkostningerne for zinkoxid. Denne fremgangsmåde blev også fulgt med henblik på at fastlægge de foreløbige undersøgelsesresultater. Påstanden blev derfor afvist, og de foreløbige undersøgelsesresultater bekræftes.

(26) De hævdede desuden, at Kommission burde basere sig på EF-producentens fortjeneste i stedet for på fortjenesten for producenten i referencelandet, når den fastsatte den fortjeneste, der skulle anvendes til at beregne den normale værdi. Ifølge artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, i dette tilfælde USA. Der bliver kun benyttet andre metoder til at fastsætte den normale værdi, når de relevante oplysninger for referencelandet ikke er tilgængelige. Derfor må det afvises at gøre brug af EF-producenternes fortjenstmargen.

(27) En kinesisk producent påstod, at direkte salgsomkostninger, der kun vedrørte eksporten, indgik i SA & G-omkostningerne for hjemmemarkedsalget. Der blev forelagt dokumentation for denne påstand, og den konstateredes at være berettiget. Beregningerne er derfor blevet rettet.

(28) Undersøgelsesresultaterne vedrørende den metode, der er beskrevet i betragtning 40 til 47 i forordningen om midlertidig told, bekræftes.

4. Eksportpriser

(29) En kinesisk producent hævdede, at visse omkostninger var blevet fratrukket to gange ved beregningen af eksportpriserne. Påstanden blev kontrolleret og godtaget, og priserne blev rettet i overensstemmelse hermed.

(30) I mangel af andre bemærkninger til dette punkt bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 48 i forordningen om midlertidig told.

5. Sammenligning

(31) I mangel af bemærkninger til dette punkt bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 49 og 50 i forordningen om midlertidig told.

6. Dumpingmargener

Dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk og individuel behandling

(32) En af de kinesiske producenter hævdede, at dumpingberegningen burde baseres på salget af og/eller omkostningerne for de varer, som selskabet selv fremstillede, både hvad angår den normale værdi og eksporten, og at mængden af zinkoxid, som selskabet købte fra andre producenter, ikke burde medtages i beregningen af omkostningerne. Denne påstand blev undersøgt nærmere, og det var muligt at identificere de pågældende transaktioner. Påstanden blev derfor godtaget, og der er foretaget en ny beregning, som er begrænset til salget af og/eller omkostningerne for zinkoxid, som selskabet selv fremstiller.

- (33) De endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, for de varer, der fremstilles af nedenstående selskaber, udgør følgende:

Liuzhou Nonferrous Metals Smelting Co. Ltd	6,9 %
Liuzhou Fuxin Chemical Industry Co. Ltd	11,0 %
Gredmann Guigang Chemical Ltd	19,3 %
Liuzhou Longcheng Chemical General Plant	64,5 %

Dumpingmargen for alle andre eksporterende producenter

- (34) Det foreløbigt fastsatte dumpingniveau på 69,8 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse, bekræftes.

E. ERHVERVSGRENEREN I FÆLLESSKABET

- (35) Visse parter fremførte, at der ifølge betragtning 57 i forordningen om midlertidig told var 15 ud af 21 zinkoxidproducenter i Fællesskabet, som ikke udviste samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. De mente derfor ikke, at klagen opfyldte kravene i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. De seks producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, tegnede sig imidlertid for en betydelig del af produktionen af zinkoxid i Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. januar til 31. december 2000), i dette tilfælde mere end 75 % af produktionen for de 21 kendte selskaber, og opfyldte derved kravene i artikel 5, stk. 4. Da der ikke er fremkommet nye oplysninger vedrørende definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 57 til 59 i forordningen om midlertidig told.

F. SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (36) I mangel af argumenter for det modsatte bekræftes den metode, der anvendtes til at fastlægge omfanget af importen af den pågældende vare til Fællesskabet, jf. betragtning 60 i forordningen om midlertidig told, og den metode, der anvendtes til at fastlægge forbruget af zinkoxid i Fællesskabet, jf. betragtning 62 og 63.

2. EF-erhvervsgrenens situation

- (37) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EF-erhvervsgrenen en vurdering af alle relevante faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrenes situation.
- (38) Visse interesserede parter anfægtede Kommissionens konklusioner om skade. De fremførte, at visse oplysninger om EF-erhvervsgrenens driftsresultater, som f.eks. produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, der fremgik af den ikke-fortrolige udgave af klagen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, viste en enten stigende eller stabil udvikling. En af de interesserede parter hævdede også, at Kommissionens undersøgelsesresultater var forkerte, da tallene vedrørende likviditeten i betragtning 82 i forordningen om midlertidig told var ufuldstændige. De samme interesserede parter påpegede også, at nogle af moderselskaberne til de enheder, der udgør EF-erhvervsgrenen, havde en betydelig fortjeneste i undersøgelsesperioden, og at EF-erhvervsgrenen således ikke blev påført væsentlig skade i henhold til artikel 3 i grundforordningen.
- (39) Disse påstande kunne ikke godtages. For det første baserede disse interesserede parter deres påstande på delvise oplysninger, der kun vedrørte visse selskaber i EF-erhvervsgrenen. De tog ikke højde for de resultater af Kommissionens undersøgelse, der er anført i betragtning 72 til 89 i forordningen om midlertidig told, og som vedrører den samlede situation for EF-erhvervsgrenen. For det andet er den nuværende undersøgelse begrænset til den pågældende vare, jf. betragtning 9 i forordningen om midlertidig told. Selv om det er rigtigt, at moderselskaberne til visse af enhederne i EF-erhvervsgrenen var fortjenstgivende i undersøgelsesperioden, var den samlede rentabilitet for deres zinkoxidaktiviteter i Fællesskabet negativ i denne periode, jf. betragtning 77 i forordningen om midlertidig told.
- (40) Med hensyn til oplysningerne om likviditeten i betragtning 82 i forordningen om midlertidig told erkendes det, at visse enheder i EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at indgive detaljerede oplysninger om deres zinkoxidaktiviteter. Men de enheder, som var i stand til det, og hvis kontrollerede oplysninger blev anvendt af Kommissionen til at nå frem til de foreløbige undersøgelsesresultater, tegnede sig for mere end 80 % af EF-erhvervsgrenens produktion i undersøgelsesperioden. De kontrollerede oplysninger betragtes derfor som repræsentative for situationen for EF-erhvervsgrenen som helhed.

3. Udviklingen før og efter undersøgelsesperioden

- (41) En række interesserede parter, navnlig brugere af den pågældende vare, anmodede Kommissionen om at udvide undersøgelsen og tage højde for den udvikling, der var sket både før begyndelsen af den betragtede periode (1. januar 1996 til 31. december 2000) og efter udgangen af undersøgelsesperioden. De fremførte, at 1993, 1994 og 1995 burde medtages i undersøgelsen for bedre at kunne vurdere markedet. De hævdede også, at EF-producenter havde benyttet sig af de faldende priser på zinkmetal efter undersøgelsesperioden til at øge deres margener, og at det således ikke var berettiget at indføre foranstaltninger.
- (42) Ifølge artikel 6, stk. 1, i grundforordningen skal der normalt ikke tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden. Oplysningerne fra de interesserede parter vedrørende begivenheder, der indtrådte efter undersøgelsesperioden, bestod hovedsagelig af henvisninger til faldet i zinknoteringen på LME og kunne ikke danne grundlag for en konklusion om, at undersøgelsesresultaterne ikke længere var gyldige. I undersøgelsen blev det rent faktisk fastslået, at priserne på zinkoxidmarkedet fulgte udviklingen i råmaterialepriserne og hovedsagelig zinknoteringen på LME. Udsving i zinkoxidbranchens priser og omkostninger var derfor knyttet til LME-noteringen, og udviklingen efter undersøgelsesperioden var blot et bevis på, at markedet fungerede normalt. Det kunne ikke konstateres, at der havde været nogen strukturelle ændringer på markedet, som gjorde det åbenbart uhensigtsmæssigt at basere undersøgelsesresultaterne på oplysninger vedrørende undersøgelsesperioden. Anmodningen om at tage højde for begivenheder, der indtraf efter undersøgelsesperioden, afvises derfor.
- (43) Det skal ligeledes erindres, at undersøgelsesresultaterne vedrørende skade blev fastlagt på grundlag af oplysninger fra undersøgelsesperioden. Formålet med at fremlægge oplysninger vedrørende tidligere år er at få et bedre kendskab til undersøgelsesperioden og anbringe den i en sammenhæng i forhold til udviklingstendenserne. Med henblik herpå anses det for tilstrækkeligt at fremlægge oplysninger for de fire år, der gik forud for undersøgelsesperioden (1996-1999). Derfor afvises anmodningen om at udvide den betragtede periode til at omfatte 1993, 1994 og 1995.

4. Konklusion om skade

- (44) Da der ikke blev modtaget andre bemærkninger vedrørende den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, bekræftes konklusionen om, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen, i betragtning 72 til 89 i forordningen om midlertidig told.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Generelle bemærkninger til Kommissionens konklusioner om årsagssammenhæng

- (45) En interesseret part hævdede, at den skade, der angiveligt skulle være påført EF-erhvervsgrenen, skyldtes andre faktorer end den pågældende import, men disse andre faktorer var ikke angivet nærmere. Det hævdedes, at EF-erhvervsgrenen havde været i stand til at opretholde sit produktionsniveau og øge sine priser i den betragtede periode på trods af dumpingimporten. En anden interesseret part fremførte, at der i forordningen om midlertidig told ikke var taget tilstrækkelig højde for euroens fald i forhold til den amerikanske dollar i anden halvdel af den betragtede periode, og at det snarere var denne faktor end importen fra Kina, der havde påført EF-erhvervsgrenen skade.
- (46) Da den førstnævnte interesserede part ikke angav andre faktorer, der kunne have forårsaget den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, tilfører denne påstand ikke undersøgelsen noget nyt og bør derfor afvises.
- (47) Hvad angår den anden interesserede parts bemærkning om euroens fald i forhold til dollaren konstateredes det i betragtning 61 i forordningen om midlertidig told, at dette kan have forøget stigningen i omkostningerne til zinkråmaterialet. Dette kan have haft en negativ indvirkning på nogle af EF-producenteres finansielle resultater, da LME-noteringen sker i dollars, mens størstedelen af deres salg finder sted i euro. EF-erhvervsgrenen var imidlertid samtidig til en vis grad i stand til at øge salgspriserne, så de afspejlede stigningen i produktionsomkostningerne. Denne stigning afspejlede imidlertid ikke hele stigningen i zinkomkostningerne ifølge LME-noteringen, hvilket viser, at dumpingimporten udøvede et pristryk på EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden. I denne periode slog importen fra Kina alle rekorder og opnåede en markedsandel på 18,4 %, eftersom dens priser i høj grad underbød EF-erhvervsgrenens priser. Det skal også bemærkes, at importen fra andre tredjelands faldt i den betragtede periode og tegnede sig for en markedsandel på 7,3 % i undersøgelsesperioden. Det er ikke urimeligt at konkludere, at EF-erhvervsgrenen uden dumpingimporten helt eller delvis kunne have overvålet de øgede omkostninger på næste led. Påstanden om, at dumpingimporten ikke havde forårsaget den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, afvises derfor.

(48) På baggrund af ovennævnte betragtninger, og da der ikke er modtaget andre gyldige argumenter vedrørende den mulige årsag til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, bekræftes det, at dumpingimporten af zinkoxid med oprindelse i Kina har påført EF-erhvervsgrenen skade.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(49) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told modtog Kommissionen en lang række breve med identisk indhold fra brugere af zinkoxid i den spanske keramiske fliseindustri, hovedsagelig fritte-, emalje- og glasurproducenter samt producenter af keramiske fliser. Mange af disse selskaber havde ikke tidligere givet sig til kende over for Kommissionen og heller ikke samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, men deres respektive erhvervs sammenslutninger havde imidlertid fremsat bemærkninger.

(50) Disse brugere fremhævede en række punkter vedrørende definitionen af den pågældende vare, valget af reference-land og EF-erhvervsgrenens finansielle resultater, som allerede er blevet gennemgået i det ovenstående.

(51) Deres bemærkninger til undersøgelsesresultaterne vedrørende Fællesskabets interesser angik især to områder. For det første det tab af konkurrenceevne, som en stigning i zinkoxidomkostningerne ville medføre med hensyn til deres finansielle resultater, og konsekvenserne for de fortsatte investeringer i produktionen af fritte og keramiske fliser i Fællesskabet. For det andet den måde, hvorpå Kommissionen afbalancerede interesserne for de forskellige interesserede parter, da den vurderede Fællesskabets samlede interesser. De fremførte, at Kommissionen havde fokuseret for meget på det forholdsvis lille tab af arbejdspladser i EF-erhvervsgrenen i den betragtede periode og ikke havde taget højde for de tusindvis af arbejdspladser, der var blevet skabt i den keramiske industri i den samme periode. Der blev imidlertid ikke fremlagt nogen dokumentation for disse påstande.

(52) De bemærkninger, der blev modtaget fra disse interesserede parter, både efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told og efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at indføre en endelig antidumping-told, tilførte ikke nogen nye oplysninger eller beviser, som ikke allerede var taget i betragtning. Derfor bekræftes konklusionen om, at der ikke er tvungende årsager til ikke at indføre foranstaltninger, jf. betragtning 151 i forordningen om midlertidig told.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(53) En række interesserede parter hævdede, at Kommissionen ikke havde foretaget en rimelig prissammenligning mellem zinkoxid med oprindelse i Kina og zinkoxid, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, da stør-

stedelen af det kinesiske zinkoxid blev fremstillet efter den amerikanske metode og var af ringe kvalitet.

(54) Dette er ikke rigtigt. Sammenligningen mellem salgspri- serne på Fællesskabets marked i undersøgelsesperioden blev faktisk foretaget mellem EF-erhvervsgrenens priser og de samarbejdsvillige eksporterende producenters priser på grundlag af sammenlignelige kvaliteter og i samme handelsled (priser til uafhængige forhandlere/ importører). Formålet med denne rimelige sammenligning var både at fastsætte skadesmargenen og at beregne underbuddet.

(55) Sammenligningerne mellem det zinkoxid, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, og det zinkoxid, som de kinesiske eksporterende producenter eksporterer til Fællesskabet, blev foretaget på grundlag af den samme type zinkoxid (dvs. zinkoxid, der fremstilles ved den direkte metode og har et indhold af zinkoxid på mellem 95 % og 99,8 %).

(56) Da der ikke er fremsat andre anmodninger, bekræftes den metode, der er benyttet til at beregne skadesmargenen i betragtning 154 og 155 i forordningen om midlertidig told.

(57) Med hensyn til fastsættelsen af den ikke-skadevoldende pris blev det konstateret, at visse varer, der fremstilles af en af EF-producenterne, ved en fejltagelse var blevet opført som varer af høj kvalitet i tabellen over produktionsomkostninger, og de blev derefter korrekt opført. Derved blev den ikke-skadevoldende pris og de margener, der tidligere var konstateret, en smule lavere.

2. Toldens form og størrelse

(58) Tre af de fire samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina eksporterede enten deres varer direkte eller gennem deres respektive forretningsmæssigt forbundne handelsselskaber. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at de forretningsmæssigt forbundne handelsselskaber også eksporterede zinkoxid, som de havde købt fra producenter, der ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Kun det zinkoxid, der fremstilles af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, kan være omfattet af den særlige dumpingmargen, der beregnes for hver af de pågældende producenter. Den fjerde producent solgte noget af sin produktion til en anden producent, der var omfattet af proceduren. På baggrund af den betydelige manglende samarbejdsvilje (35 %), og da de ikke-samarbejdsvillige producenter også eksporterede gennem de samme forretningsmæssigt forbundne forhandlere, er der undtagelsesvis behov for særlige bestemmelser i dette tilfælde for at sikre, at antidumpingtolden anvendes korrekt.

(59) En af disse særlige bestemmelser er, at der for medlemsstaternes toldmyndigheder skal fremlægges en gyldig handelsfaktura, som skal opfylde de krav, der er fastsat i bilaget til forordningen. Kun importerede varer, der ledsages af en sådan faktura, kan angives under de Taric-tillægskoder, der finder anvendelse for den pågældende

producent. Importerede varer, der ikke ledsages af en sådan faktura, vil blive omfattet af den restantidumpingtold, der finder anvendelse for alle andre eksportører. De berørte selskaber er også blevet anmodet om med jævne mellemrum at fremlægge rapporter for Kommissionen, så der kan følges op på deres salg af zinkoxid til Fællesskabet. Hvis der ikke indgives rapport, eller hvis rapporten viser, at foranstaltningerne ikke er tilstrækkelige til at afhjælpe virkningerne af den skadelige dumping, kan det blive nødvendigt at indlede en fornyet undersøgelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.

- (60) Ændringerne af dumping- og skadesmargenerne påvirkede ikke anvendelsen af reglen om mindste told, og derfor bekræftes den metode, der anvendtes til at fastsætte antidumpingtolden i betragtning 156 til 159 i forordningen om midlertidig told.

3. Endelig opkrævning af midlertidig told og andre bestemmelser

- (61) På grund af størrelsen af den dumping, der konstateredes for de eksporterende producenter, og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrænsen, anses det for nødvendigt, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Da den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige told, frigives.

- (62) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsats (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) fremsendes straks til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg om nødvendigt ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsats —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af zinkoxid (kemisk betegnelse: ZnO) med en renhedsgrad på mindst 93 %, henhørende under KN-kode ex 2817 00 00 (Taric-kode 2817 00 00 11) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der fremstilles af følgende selskaber og importeres i overensstemmelse med stk. 3:

Selskab	Endelig told (%)	Taric-tillægskode
Liuzhou Nonferrous Metals Smelting Co. Ltd 17 Baiyun Road, Liuzhou City, 545006 Guangxi Province, Kina	6,9	A277
Liuzhou Fuxin Chemical Industry Co. Ltd 16-90 Xihuan Road, Liuzhou, 545007 Guangxi Province, Kina	11,0	A278
Gredmann Guigang Chemical Ltd Development Zone for Enterprises with Foreign Investment (Batang Maijiupo), Guigang City, 537100 Guangxi Province, Kina	19,3	A279
Liuzhou Longcheng Chemical General Plant Luowei Horticultural Farm, Liuzhou, Guangxi Province, Kina	26,3	A280
Alle andre selskaber	28,0	A999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for de fire selskaber i stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der opfylder kravene i bilaget. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre selskaber.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 1827/2001, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne
A. ACEBES PANIAGUA
Formand

BILAG

Den gyldige handelsfaktura skal omfatte en underskrevet erklæring, der indeholder følgende oplysninger:

Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt handelsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at de varer, der er solgt til eksport til Det Europæiske Fællesskab, og som er omfattet af denne faktura:

1. blev fremstillet af (selskabets navn og adresse)
2. har et indhold af zinkoxid på (anfør nøjagtigt indhold i %)
3. har en mængde på (tons).

Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 409/2002
af 4. marts 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	170,0	
	204	153,6	
	212	156,5	
	624	203,0	
	999	170,8	
0707 00 05	052	175,4	
	068	107,1	
	204	88,4	
	624	135,7	
0709 90 70	999	126,7	
	052	139,4	
	204	65,8	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	999	102,6	
	052	53,3	
	204	47,5	
	212	49,3	
	220	52,2	
	421	29,6	
	600	48,8	
	624	70,0	
	999	50,1	
0805 50 10	052	43,7	
	600	50,5	
	999	47,1	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6	
	388	111,3	
	400	111,6	
	404	103,5	
	508	90,8	
	512	102,6	
	524	83,8	
	528	86,0	
	720	117,7	
	728	125,5	
	999	97,4	
	0808 20 50	388	93,3
		400	107,7
512		79,8	
528		79,6	
720		116,7	
	999	95,4	

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 410/2002**af 27. februar 2002****om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 122, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En række medlemsstater eller deres kompetente myndigheder har anmodet om ændringer til bilagene til forordning (EØF) nr. 574/72.
- (2) Disse ændringer er en følge af de afgørelser, som medlemsstaterne eller de berørte medlemsstater har truffet, eller som er blevet truffet af de kompetente

myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for gennemførelsen af lovgivningen om social sikring i henhold til fællesskabsretten.

- (3) Dette er i overensstemmelse med den enstemmige udtalelse afgivet af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 og 10 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne
Anna DIAMANTOPOULOU
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1.

BILAG

1. Bilag 1 ændres således:

a) Afsnit »K. ØSTRIG« affattes således:

- »1. Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (forbundsministeren for social sikring og generationer), Wien.
2. Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit (forbundsministeren for økonomi og beskæftigelse), Wien.
3. I forbindelse med særordningen for tjenestemænd: Bundesminister für öffentliche Leistung und Sport (forbundsministeren for det offentlige og sport), Wien, henholdsvis den pågældende delstatsregering.«

b) Afsnit »L. PORTUGAL« ændres således:

i) Punkt 1 affattes således:

- »1. Ministro do Trabalho e da Solidariedade (ministeren for arbejde og solidaritet), Lisboa.«

ii) Punkt 3 affattes således:

- »3. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma da Madeira (regionalsekretæren for sociale anliggender i den autonome region Madeira), Funchal.«

iii) Punkt 4 affattes således:

- »4. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma dos Açores (regionalsekretæren for sociale anliggender i den autonome region Acorerne), Angra do Heroísmo.«

iv) Punkt 6 affattes således:

- »6. Ministro da Reforma do Estado e da Administração Pública (ministeren for statsreform og offentlig administration), Lisboa.«

2. Bilag 2 ændres således:

a) Afsnit »K. ØSTRIG« ændres således:

Stk. 2, litra b), affattes således:

- »b) ved anvendelse af forordningens artikel 45, stk. 6, hvis der ikke er tilbagelagt bidragsperioder i Østrig, samt med henblik på medregning af perioder med militærtjeneste og civilt arbejde samt børnepasningsperioder, når der ikke før eller efter er tilbagelagt østrigske forsikringsperioder: Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (lønmodtagernes pensionsforsikringsanstalt), Wien.«

b) Afsnit »L. PORTUGAL« ændres således:

Afsnit »A. I ALMINDELIGHED« ændres således:

i) Afsnit I, stk. 1, affattes således:

- »1. Sygdom, moderskab og familiedydelser: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring), som den pågældende er tilsluttet.«

ii) Afsnit I, stk. 2, affattes således:

- »2. Invaliditet, alderdom og dødsfald: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Nacional de Pensões, (instituttet for solidaritet og social sikring: det nationale center for pensioner), Lisboa, og Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (det regionale center for solidaritet og social sikring), som den pågældende er tilsluttet.«

- iii) Afsnit I, stk. 4, litra b), affattes således:
- »b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelse (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelse, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standning af udbetalingerne):
- Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring), som den pågældende er tilsluttet.«
- iv) Afsnit I, stk. 5, affattes således:
- »5. Ydelse under den ikke-bidragsfinansierede ordning for social sikring:
- Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring) på den pågældendes bopælssted.«
- v) Afsnit II, stk. 1, affattes således:
- »1. Sygdom, moderskab og familieydelse:
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«
- vi) Afsnit II, stk. 2, affattes således:
- »2. a) Invaliditet, alderdom og dødsfald:
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.
- b) Invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget:
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«
- vii) Afsnit II, stk. 4, affattes således:
- »a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen):
- Instituto Regional de Emprego: Centro Regional de Emprego (det regionale institut for beskæftigelse: det regionale center for beskæftigelse).
- b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelse (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelse, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standning af udbetalingerne):
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«
- viii) Afsnit II, stk. 5, affattes således:
- »5. Ydelse under den ikke-bidragsfinansierede ordning for social sikring:
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«
- ix) Afsnit III, stk. 1, affattes således:
- »1. Sygdom, moderskab og familieydelse:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse), som den pågældende er tilsluttet.«
- x) Afsnit III, stk. 2, affattes således:
- »2. a) Invaliditet, alderdom og dødsfald:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for koordinering af udskudte ydelse), Angra do Heroísmo.
- b) Invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for koordinering af udskudte ydelse), Angra do Heroísmo.«

xi) Afsnit III, stk. 4, affattes således:

a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen):	Agência para a Qualificação e Emprego (kontoret for erhvervsuddannelse og beskæftigelse) på den pågældendes bopælssted.
b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelse (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelse, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på forsættelse, suspension eller standning af udbetalingerne):	Centro de Prestações Pecuniárias (centret for kontantydelse), som den pågældende er tilsluttet.»

xii) Afsnit III, stk. 5, affattes således:

»5. Ydelse under den ikke-bidragsfinansierede ordning for social sikring:	Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse) på den pågældendes bopælssted.«

3. Bilag 3 ændres således:

a) Afsnit »K. ØSTRIG« ændres således:

i) Punkt 1, litra b), affattes således:

»b) I alle tilfælde:

- i) den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), som er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted, såfremt der i det følgende ikke er fastsat andre bestemmelser
- ii) ved behandling på et sygehus, som hører ind under en Landesfonds (delstatsfond), den Landesfonds, som er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted
- iii) ved behandling på et andet sygehus, som med virkning fra den 31. december 2000 er omfattet af overenskomsten mellem Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (hovedsammenslutningen af østriske socialforsikringsinstitutioner) og Wirtschaftskammer Österreich (Arbejdsgiverforeningen), den fond, der er kompetent for dette sygehus
- iv) i forbindelse med befrugtning in vitro, Fonds zur Mitfinanzierung der In-vitro-Fertilisation (fonden for medfinansiering af befrugtning in vitro), Wien.«

ii) Punkt 3, litra a), affattes således:

»a) Naturalydelse:

- i) den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), som er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted, såfremt der i det følgende ikke er fastsat andre bestemmelser
- ii) ved behandling på et sygehus, som hører ind under en Landesfonds (delstatsfond), den Landesfonds, som er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted
- iii) ved behandling på et andet sygehus, som med virkning fra den 31. december 2000 er omfattet af overenskomsten mellem Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (hovedsammenslutningen af østriske socialforsikringsinstitutioner) og Wirtschaftskammer Österreich (Arbejdsgiverforeningen), den fond, der er kompetent for dette sygehus

iv) Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (den almindelige anstalt for ulykkesforsikring), Wien, som under alle omstændigheder kan tilkende ydelser.«

b) Afsnit »L. PORTUGAL« ændres således:

i) Afsnit I, stk. 1, affattes således:

»1. Sygdom, moderskab og familieydelser (for så vidt angår naturalydelser ved sygdom og moderskab, se også bilag 10):

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring) på den pågældendes bopæls- eller opholdssted.«

ii) Afsnit I, stk. 2, affattes således:

»2. Invaliditet, alderdom og dødsfald:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Nacional de Pensões (instituttet for solidaritet og social sikring: det nationale center for pensioner), Lisboa, og Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (det regionale center for solidaritet og social sikring) på den pågældendes bopæls- eller opholdssted.«

iii) Afsnit I, stk. 4, litra b), affattes således:

»b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne):

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring) på den pågældendes bopælssted.«

iv) Afsnit I, stk. 5, affattes således:

»5. Ydelser under den ikke-bidragsfinansierede ordning for social sikring:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring) på den pågældendes bopælssted.«

v) Afsnit II, stk. 1, affattes således:

»1. Sygdom, moderskab og familieydelser (for så vidt angår naturalydelser ved sygdom og moderskab, se også bilag 10):

Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

vi) Afsnit II, stk. 2, affattes således:

»2. a) Invaliditet, alderdom og dødsfald:

Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.

b) Invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget:

Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

vii) Afsnit II, stk. 4, affattes således:

»a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen):

Instituto Regional de Emprego: Centro Regional de Emprego (det regionale institut for beskæftigelse: det regionale center for beskæftigelse), Funchal.

b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne):

Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

viii) Afsnit II, stk. 5, affattes således:

- »5. Ydelser under den ikke-bidragsfinansierede ordning for social sikring: Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

ix) Afsnit III, stk. 1, affattes således:

- »1. Sygdom, moderskab og familieydelser (for så vidt angår naturalydelser ved sygdom og moderskab, se også bilag 10): Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse) på den pågældendes bopæls- eller opholdssted.«

x) Afsnit III, stk. 2, affattes således:

- »2. a) Invaliditet, alderdom og dødsfald: Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for koordinering af udskudte ydelser), Angra do Heroísmo.
- b) Invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget: Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for koordinering af udskudte ydelser), Angra do Heroísmo.«

xi) Afsnit III, stk. 4, affattes således:

- »a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen): Agência para a Qualificação e Emprego (kontoret for erhvervsuddannelse og beskæftigelse) på den pågældendes bopælssted.
- b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne): Centro de Prestações Pecuniárias (centret for kontantydelse) på den pågældendes bopælssted.«

xii) Afsnit III, stk. 5, affattes således:

- »5. Ydelser under den ikke-bidragsfinansierede ordning for social sikring: Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse) på den pågældendes bopælssted.«

4. Bilag 4 ændres således:

a) Afsnit »J. NEDERLANDENE« ændres således:

Punkt 1, litra a), affattes således:

- »a) Naturalydelser: College voor zorgverzekering (rådet for plejeforsikring), Amstelveen.«

b) Afsnit »K. ØSTRIG« ændres således:

Punkt 3 affattes således:

- »a) familieydelser med undtagelse af børnepasningsydelse (Karenzgeld): Bundesministerium für soziale Sicherheit und Generationen (forbundsministeriet for social sikring og generationer), Wien.
- b) børnepasningsydelse (Karenzgeld): Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit (forbundsministeriet for økonomi og beskæftigelse), Wien.«

5. Bilag 5 ændres således:

- a) Punkt »28. TYSKLAND — SPANIEN« affattes således:
»Ingen overenskomst«
- b) I punkt »32. TYSKLAND — ITALIEN« indsættes følgende litra d):
»d) Overenskomst af 3. april 2000 om inddrivelse af bidrag til den sociale sikring.«
- c) Punkt »35. TYSKLAND — ØSTRIG« affattes således:
»a) Afdeling II, nr. 1, og afdeling III i aftalen af 2. august 1979 om gennemførelse af overenskomsten om arbejdsløshedsforsikring af 19. juli 1978.
b) Overenskomst af 21. april 1999 om refusion af udgifter på området for social sikring.«
- d) Punkt »36. TYSKLAND — PORTUGAL« affattes således:
»Overenskomst af 10. februar 1998 om refusion af udgifter til naturalydelser fra sygeforsikringen.«
- e) Punkt »71. IRLAND — ØSTRIG« affattes således:
»Overenskomst af 25. april 2000 om refusion af udgifter på området for social sikring.«
- f) Punkt »74. IRLAND — SVERIGE« affattes således:
»Overenskomst af 8. november 2000 om afkald på refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, samt udgifter til administrativ og lægelig kontrol.«
- g) Punkt »92. NEDERLANDENE — SVERIGE« affattes således:
»Overenskomst af 28. juni 2000 om refusion af udgifter til naturalydelser, der er udredt i henhold til afsnit III, kapitel 1, i forordningen.«
- h) Punkt »94. ØSTRIG — PORTUGAL« affattes således:
»Overenskomst af 16. december 1998 om refusion af udgifter på området for social sikring.«

6. Bilag 6 ændres således:

Afsnit »C. TYSKLAND« ændres således:

- i) Stk. 4, litra a), affattes således:
»a) i forhold til Grækenland, Italien, Nederlandene og Portugal: betaling gennem kontaktorganerne i den kompetente medlemsstat og i bopælsstaten (efter gennemførelsesforordningens artikel 53 til 58 i forbindelse med de i bilag 5 anførte bestemmelser)«
- ii) Stk. 4, litra b), affattes således:
»b) i forhold til Belgien, Spanien, Frankrig og Østrig: betaling gennem kontaktorganet i den kompetente stat«

7. Bilag 9 ændres således:

Afsnit »K. ØSTRIG« ændres således:

»Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages der hensyn til

- 1) ydelserne fra Gebietskrankenkassen (regionale sygekasser)
- 2) ydelserne fra de sygehuse, som hører ind under en Landesfonds (delstatsfond)
- 3) ydelserne fra andre sygehuse, som med virkning fra den 31. december 2000 er omfattet af overenskomsten mellem Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (hovedsammenslutningen af østrigske socialforsikringsinstitutioner) og Wirtschaftskammer Österreich (Arbejdsgiverforeningen), og
- 4) ydelserne fra Fonds zur Mitfinanzierung der In-vitro-Fertilisation (fonden for medfinansiering af befrugtning in vitro), Wien.«

8. Bilag 10 ændres således:

a) Afsnit »J. NEDERLANDENE« ændres således:

Stk. 4, litra a), affattes således:

- »a) refusioner i henhold til forordningens artikel 36 og 63: College voor zorgverzekering (rådet for plejeforsikring), Amstelveen.«

b) Afsnit »K. ØSTRIG« ændres således:

Stk. 1 affattes således:

- »1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 14a, stk. 1, litra b), og artikel 17: Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (forbundsministeren for social sikring og generationer) i forbindelse med særordningerne for tjenestemænd og efter aftale med den pågældende offentligretlige arbejdsgiver.«

c) Afsnit »L. PORTUGAL« ændres således:

Afsnit »A. I ALMINDELIGHED« ændres således:

i) Afsnit I, stk. 2, affattes således:

- »2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, og artikel 11a: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring), som den udstationerede arbejdstager er tilsluttet.«

ii) Afsnit I, stk. 3, affattes således:

- »3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12a: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring) på arbejdstagerens bopælssted eller på det sted, hvor han er tilsluttet, alt efter omstændighederne.«

iii) Afsnit I, stk. 6, affattes således:

- »6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring), Lisboa.«

iv) Afsnit I, stk. 7, affattes således:

- »7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2 og 5, artikel 30, stk. 1 og 3, og artikel 31, stk. 1, andet punktum (for så vidt angår udstedelse af attester): Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring) på den pågældendes bopælssted.«

v) Afsnit I, stk. 10, affattes således:

- »10. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring), som den pågældende tidligere senest har været tilsluttet.«

vi) Afsnit II, stk. 2, affattes således:

- »2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, og artikel 11a: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituttet for solidaritet og social sikring: det regionale center for solidaritet og social sikring), som den pågældende tidligere senest har været tilsluttet.«

vii) Afsnit II, stk. 3, affattes således:

- »3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12a: Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

viii) Afsnit II, stk. 6, affattes således:

- »6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3: Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

ix) Afsnit II, stk. 7, affattes således:

- »7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2 og 5, artikel 30, stk. 1 og 3, og artikel 31, stk. 1, andet punktum (for så vidt angår udstedelse af attester):
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

x) Afsnit II, stk. 9, affattes således:

- »9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6 og 7, artikel 18, stk. 3, 4 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 22, artikel 31, stk. 1, første punktum, og artikel 34, stk. 1 og stk. 2, første afsnit, (som bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, alt efter omstændighederne):
- Centro Regional de Saúde (det regionale sundhedscenter), Funchal.«

xi) Afsnit II, stk. 10, affattes således:

- »10. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2:
- Centro de Segurança Social da Madeira (centret for social sikring på Madeira), Funchal.«

xii) Afsnit III, stk. 1, affattes således:

- »1. Ved anvendelse af forordningens artikel 17:
- Direcção Regional da Solidariedade e da Segurança Social (det regionale direktorat for solidaritet og social sikring), Angra do Heroísmo.«

xiii) Afsnit III, stk. 2, affattes således:

- »2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, og artikel 11a:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse), som den udstationerede arbejdstager er tilsluttet.«

xiv) Afsnit III, stk. 3, affattes således:

- »3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12a:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse) på arbejdstagerens bopælssted eller på det sted, hvor han er tilsluttet, alt efter omstændighederne.«

xv) Afsnit III, stk. 6, affattes således:

- »6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse), Angra do Heroísmo.«

xvi) Afsnit III, stk. 7, affattes således:

- »7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2 og 5, artikel 30, stk. 1 og 3, og artikel 31, stk. 1, andet punktum (for så vidt angår udstedelse af attester):
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse) på den pågældendes bopælssted.«

xvii) Afsnit III, stk. 9, affattes således:

- »9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6 og 7, artikel 18, stk. 3, 4 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 22, artikel 31, stk. 1, første punktum, og artikel 34, stk. 1 og stk. 2, første afsnit (som bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, alt efter omstændighederne):
- Centro de Saúde (sundhedscentret) på den pågældendes bopæls- eller opholdssted.«

xviii) Afsnit III, stk. 10, affattes således:

- »10. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituttet for forvaltning af de sociale sikringsordninger: centret for kontantydelse), som den pågældende tidligere senest har været tilsluttet.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 411/2002**af 4. marts 2002****om tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår den kombinerede nomenklatur koder for visse risprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 af 5. februar 1979 om fremgangsmåden ved tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽³⁾ fastsættes det, at den kombinerede nomenklatur skal ændres, navnlig hvad angår gryn og groft mel af ris og pellets af ris.
- (2) Der bør således ske en tilpasning af tabellen i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001⁽⁵⁾.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I tabellen i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 ændres:

»1103 14 00	Gryn og groft mel af ris
1103 29 50	

således:

»1103 19 50	Gryn og groft mel af ris
1103 20 50	

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 34 af 9.2.1979, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 412/2002**af 4. marts 2002****om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vest-

bredden og i Gazastriben⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. marts 2002.

Den anvendes fra den 6. til den 19. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 182 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. marts 2002 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 6. til 19. marts 2002

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	13,65	11,61	48,44	19,51
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	11,82	—	20,83	18,09
Marokko	22,34	18,51	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	18,25	—	—	—

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. juni 2001

om Tysklands statsstøtte til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Tyskland

(meddelt under nummer K(2001) 1549)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/185/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 1. december 1998, der blev registreret den 4. december 1998, anmeldte Tyskland over for Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, omstruktureringsforanstaltninger til fordel for Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (TGI). Da støtten allerede var blevet udbetalt, blev foranstaltningerne registreret som støtte NN 147/98. Kommissionen anmodede Tyskland om yderligere oplysninger ved brev af 23. december 1998 og af 29. marts 1999, som blev besvaret ved brev af 18. februar 1999, modtaget den 19. februar 1999, og af 31. maj 1999, modtaget den 1. juni 1999. Ved brev af 15. september 1999, modtaget den 20. september 1999, af 4. oktober 1999, modtaget den 5. oktober 1999, og af 29. oktober 1999, modtaget den 3. november 1999, fremsendte Tyskland yderligere oplysninger.
- (2) Ved brev af 4. april 2000 underrettede Kommissionen Tyskland om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende omstruktureringsstøtten. Samtidig udstedte den et påbud om oplysninger.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

⁽¹⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

- (4) Ved brev af 3. juli 2000, modtaget den 7. juli 2000, reagerede Tyskland på indledningen af proceduren og påbuddet om oplysninger. Den 7. november 2000 fandt der et møde sted med repræsentanter for de tyske myndigheder. Ved brev af 27. februar 2001, modtaget den 1. marts 2001, fremsendte Tyskland yderligere oplysninger.
- (5) Kommission har modtaget bemærkninger fra to interesserede parter. Disse bemærkninger er videregivet til Tyskland med anmodning om eventuelle kommentarer. Kommentarer blev modtaget ved brev af 13. december 2000, som blev registreret den 15. december 2000.

II. DETALJERET BESKRIVELSE

2.1. Støttemodtageren

- (6) TGI har sæde i Ilmenau i Thüringen, der er et støtteberettiget område efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). Virksomheden blev grundlagt i 1994 af to privatpersoner, hr. og fru Geiß, med det formål at overtage fire af de 12 produktionslinjer fra Ilmenauer Glaswerke GmbH (IGW), en virksomhed, som enejeeren, Treuhandanstalt (THA), i 1994 besluttede at likvidere. De resterende otte produktionslinjer blev nedlagt og afviklet.
- (7) Virksomheden er aktiv inden for produktionsområderne teknisk glas, laboratorieglass, husholdningsglas, skueglas, rør og stænger. I 1997 havde TGI 226 medarbejdere og en omsætning på 28 048 000 DEM.
- (8) Virksomhedens hovedanpartshaver (99 % af andelen) og direktør, hr. Geiß, var ligeledes eneste selskabsdeltager i og direktør for to andre virksomheder, som opererede på samme marked som TGI:
— Laborbedarf Stralsund GmbH (LS) i Güstrow, Mecklenburg-Vorpommern, og
— Paul F. Schröder & Co. Technische Glaswaren GmbH & Co. KG (PFS) i Ellerau i nærheden af Hamburg.
- (9) Mens LS kun havde to medarbejdere, havde PFS 74 medarbejdere og opnåede i 1997 en omsætning på 9 711 000 DEM. LS indstillede aktiviteterne i 1999. PFS indgav konkursbegæring i januar 2000.

2.2. Tidligere finansielle foranstaltninger

- (10) De fire af IGW's produktionslinjer blev solgt til TGI på grundlag af to »asset deals«.

2.2.1. »Asset deal 1« (aftale af 26. september 1994)

- (11) Efter resultatløse forhandlinger med andre potentielle investorer blev de tre første produktionslinjer solgt til TGI i september 1994. Dette salg blev efterfølgende godkendt af THA, IGW's enejeer, i december 1994.
- (12) Købsprisen udgjorde i alt 5 800 000 DEM og skulle betales i tre rater indtil udgangen af 1999. Betalingen blev sikret ved et ejerpant på 4 000 000 DEM og en bankgaranti på 1 800 000 DEM. Sidstnævnte blev på sin side sikret ved kontragantier og indlån på opsigelse.
- (13) I forbindelse med denne »asset deal« stillede Tyskland nedenstående foranstaltninger til et beløb af 58 500 000 DEM til rådighed:

(DEM)	
Foranstaltning	Beløb
Investeringslån fra Kreditanstalt für Wiederaufbau	17 000 000
Investeringsstilskud (GA-Mittel)	6 750 000
Investeringspræmier	1 150 000
BvS-tilskud	16 500 000
THA-/BvS-tilskud til dækning af tab	17 000 000
I alt	58 500 000

- (14) Foruden investeringslånene på 17 100 000 DEM fra Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW), investeringstilskud og investeringspræmier på 7 900 000 DEM modtog TGI fra Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) tilskud på 16 500 000 DEM til omstruktureringen af et pilot-anlæg og THA-/BvS-tilskud på 17 000 000 DEM til dækning af tab i perioden 1994-1997.

2.2.2. »Asset deal 2« (aftale af 11. december 1995)

- (15) I december 1995 blev den fjerde produktionslinje solgt til TGI, da det ikke var muligt at finde en anden investor. Købsprisen udgjorde 50 000 DEM.
- (16) I forbindelse med »asset deal 2« stillede Tyskland nedenstående foranstaltninger til et beløb af i alt 8 925 000 DEM til rådighed:

(DEM)	
Foranstaltning	Beløb
Investeringspræmier	425 000
TAB-lån fra konsolideringsfonden	2 000 000
BvS-tilskud til omstruktureringen af den fjerde produktionslinje	4 000 000
BvS-investeringstilskud	1 000 000
THA-/BvS-tilskud til dækning af tab	1 500 000
I alt	8 925 000

- (17) Foruden investeringspræmier på 425 000 DEM og et lån på 2 000 000 DEM fra Thüringer Aufbau-bank (TAB) modtog TGI BvS-tilskud på 4 000 000 DEM til omstruktureringen af den fjerde produktionslinje, BvS-investeringstilskud på 1 000 000 DEM og THA-/BvS-tilskud på 1 500 000 DEM til dækning af tab i perioden 1996-1998.
- (18) I forbindelse med »asset deal 2« skulle TGI stille en bankgaranti. Da denne ikke blev stillet, var denne »asset deal« foreløbig uden retsvirkning indtil februar 1998.

2.3. Omstruktureringsplanen og de finansielle foranstaltninger

- (19) Ifølge Tyskland opstod vanskelighederne for TGI på grund af, at investeringsprojektets opstart måtte udskydes i et halvt år, da THA først godkendte »asset deal 1« i december 1994.
- (20) Derfor kunne investeringerne først påbegyndes i april 1995, mens virksomheden havde regnet med, at de var blevet påbegyndt i fjerde kvartal af 1994. Dette resulterede i, at de yderligere investeringer blev udskudt.
- (21) Desuden kunne TGI ikke rettidigt stille den garanti, der krævedes til gennemførelsen af »asset deal 2«. Dette medførte så, at BvS ikke stillede sine tilskud på 4 000 000 DEM til omstruktureringen af den fjerde produktionslinje til rådighed, således at de nødvendige investeringer ikke kunne gennemføres. Da TGI i øvrigt siden begyndelsen havde lidt under en vedvarende likviditetsmangel, var hele projektet truet, og i 1997 var virksomhedens likvide midler næsten udtømt.
- (22) Til genoprettelse af rentabiliteten var TGI tvunget til at løse likviditetsproblemet og fremskaffe kapital og reserver. Med henblik herpå besluttede BvS, delstaten Thüringen og den private investor i februar 1998 at indlede en »fælles aktion«.

- (23) Sammen med anmeldelsen fremsendte Tyskland nedenstående omstruktureringsplan. Omstrukturen skulle finde sted i perioden 1998-2000:

(DEM)	
Finansieringsbehov	Beløb
Købspris	5 800 000
Omstrukturering af den fjerde produktionslinje	4 000 000
Investeringer (fjerde produktionslinje)	6 000 000
Projekt til forbedring af produktiviteten	1 500 000
Hovedeftersyn	3 000 000
Gæld til leverandører fra 1997	1 750 000
Lejeafgifter for 1997	175 000
I alt	22 225 000

- (24) Købsprisen for de tre første produktionslinjer var stadig ikke betalt. Desuden var der behov for 4 000 000 DEM til omstrukturen af den fjerde produktionslinje og 6 000 000 DEM til de dermed forbundne investeringer. Til projekter til forbedring af produktiviteten og et hovedeftersyn af produktionslinjerne var der afsat 4 500 000 DEM. Til udestående gæld til leverandører fra 1997 og til lejebetaling, der oprindeligt var forfaldne i 1997, var der behov for et beløb på 1 925 000 DEM.

- (25) De førnævnte omstruktureringsomkostninger skulle finansieres på følgende måde:

(DEM)	
Finansiel foranstaltning	Beløb
BvS' afkald på betaling af købsprisen	4 000 000
Omdannelse af bankgarantien i forbindelse med den resterende del af købsprisen til et ejerpant	1 800 000
BvS-tilskud til omstrukturen af den fjerde produktionslinje	4 000 000
THA-/BvS-tilskud til dækning af tab	1 325 000
Investeringspræmier	475 000
TAB-lån fra konsolideringsfonden	2 000 000
Egenkapital (cashflow)	4 175 000
Bidrag fra privat investor	3 850 000
Medarbejdernes afkald på julegratiale	650 000
Frigivelse af garantien i forbindelse med beskæftigelsesgarantien	250 000
I alt	22 525 000

- (26) BvS gav afkald på betalingen af 4 000 000 DEM af den oprindelige købspris. Desuden blev bankgarantien på 1 800 000 DEM fra »asset deal 1« omdannet til et ejerpant for at forbedre virksomhedens likviditetssituation.

- (27) BvS godkendte endelig »asset deal 2« uden at fastholde kravet om en bankgaranti, en betingelse, som var skyld i, at aftalen var uden retsvirkning indtil februar 1998. Tilskuddene på 4 000 000 DEM til omstrukturen af den fjerde produktionslinje kunne derfor omsider udbetales. Desuden modtog virksomheden THA-/BvS-tilskud til dækning af tab på 1 325 000 DEM.

- (28) I forbindelse med omstruktureringen blev virksomheden ydet investeringspræmier på 475 000 DEM.
- (29) Virksomheden modtog fra TAB fra Thüringens konsolideringsfond et lån på 2 000 000 DEM i overensstemmelse med aftalen i forbindelse med »asset deal 2«.
- (30) Ifølge omstrukturingsplanen skulle 4 175 000 DEM af omstrukturingsomkostningerne finansieres af virksomhedens egne midler i form af cashflow. Det blev ikke oplyst, om dette cashflow allerede var opnået, eller hvornår det skulle opnås. En privat investor, som endnu ikke var fundet, skulle bidrage med 3 850 000 DEM til omstruktureringen.
- (31) Desuden gav medarbejderne afkald på julegratiale på 650 000 DEM.
- (32) Gennem frigivelsen af garantien i forbindelse med beskæftigelsesgarantien blev der frigjort 250 000 DEM til omstruktureringen. Der foreligger ikke yderligere oplysninger om denne garanti.
- (33) Ifølge den foreløbige resultatopgørelse forventedes i 1999 et positivt driftsresultat for TGI. Disse forventninger er ikke blevet indfriet. Den forventede og faktiske udvikling fremgår af nedenstående tabel:

(DEM)

	1997 (faktisk)	1998 (forventet)	1998 (faktisk)	1999 (forventet)	1999 (faktisk)	2000 (forventet)
Omsætning	28 048 000	34 800 000	31 429 000	38 700 000	27 371 000	41 000 000
Driftsresultat	- 5 224 000	- 200 000	- 1 006 000	1 275 000	- 1 900 000	2 900 000

- (34) Ifølge de seneste oplysninger, som Tyskland har fremsendt, var det ikke muligt at finde en ny udefrakommende investor med et bidrag på 3 850 000 DEM som fastsat i omstrukturingsplanen. Kommissionen har ikke fået forelagt en justering af omstrukturingsplanen.

2.4. Markedsanalyse

- (35) De produkter, som TGI fremstiller, er specialglas. Specialglas tegnede sig i 1997 for ca. 6 % af den samlede glasproduktion i Fællesskabet, og sektoren er kendetegnet ved en lang række forskellige produkter og et begrænset antal produktionsvirksomheder. TGI er en af de ti virksomheder i Fællesskabet, som fremstiller lysteknisk glas.
- (36) Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over⁽⁴⁾, hørte specialglassektoren i 1997 blandt vækstsektorerne med en vækst i produktionen på over 5 % i forhold til det foregående år. Markedet for lysteknisk glas kunne i 1997 opvise en stigning på ca. 4 %. Mod alle forventninger fortsatte denne positive udvikling ikke i 1998 som følge af krisen i Asien. Siden midten af 1999 er markedet ved at rette sig igen, og omsætningen af specialglas i Tyskland er steget med 3,4 %. De generelle udsigter er positive.

2.5. Indledning af den formelle undersøgelsesprocedure

- (37) Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende afkaldet på 4 000 000 DEM af den købspris, der oprindeligt var fastsat i »asset deal 1«, da den nærede tvivl om, hvorvidt dette afkald, som påstået af Tyskland, svarede til den adfærd, som en privat kreditor ville udvise. Denne foranstaltning blev derfor anset for at være statsstøtte til fordel for TGI.

⁽⁴⁾ Se »Panorama of EU Industry 1997«, bind 1, kapitel 9, og rapport fra Standing Committee of the European Glass Industries (CPIV) fra 1998 samt årsberetningen for 1999 fra Bundesverband Glasindustrie und Mineralfaserindustrie.

- (38) Desuden nærede Kommissionen alvorlige betænkeligheder med hensyn til, om støtten var forenelig med fællesmarkedet på grundlag af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder af 23. december 1994 ⁽⁵⁾ («rammebestemmelserne»). Den tvivlede på, at virksomheden var kriseram på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald i forbindelse med købsprisen. Virksomheden havde ganske vist tab, men modtog tilsyneladende en omfattende dækning af disse tab. Selv hvis virksomheden var kriseram, betvivlede Kommissionen i øvrigt, at virksomhedens rentabilitet kunne genoprettes med omstrukturingsplanen. Betingelsen med hensyn til støttens proportionalitet var ikke opfyldt, da der ikke var noget bidrag fra en privat investor. Da en del af finansieringen af foranstaltningerne ikke var sikret, måtte det endvidere betvivles, at omstrukturingsplanen kunne gennemføres.
- (39) I øvrigt påstod Tyskland, at der var ydet en række foranstaltninger på grundlag af godkendte støtteordninger. På grundlag af de oplysninger, som den havde til rådighed, kunne Kommissionen ikke afgøre, om tre investeringslån fra KfW på i alt 17 100 000 DEM egentlig var omfattet af de støtteordninger, på grundlag af hvilke de angiveligt var ydet, da hverken lånebetingelserne eller de relevante støtteordninger var angivet.
- (40) Endvidere betvivlede Kommissionen alvorligt, at TAB-lånet på 2 000 000 DEM var i overensstemmelse med bestemmelserne i den af Kommissionen godkendte støtteordning, på grundlag af hvilken lånet angiveligt var ydet. Kommissionen nærede som nævnt tvivl med hensyn til, om virksomheden var kriseram på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.
- (41) Kommissionen udstedte et påbud om oplysninger for at kunne afgøre, om KfW-lånene og TAB-lånet rent faktisk var i overensstemmelse med bestemmelserne i de støtteordninger, på grundlag af hvilke de angiveligt var ydet.
- (42) For at undgå, at beslutningen vedrørende afkaldet på købsprisen på 4 000 000 DEM forsinkes yderligere, vil Kommissionen afslutte den formelle undersøgelsesprocedure med en endelig beslutning vedrørende denne foranstaltning. Kommissionen vil i givet fald indlede en særskilt procedure i forbindelse med de støtteforanstaltninger, der ikke var omfattet af procedurernes indledning, og som i betragtning af de oplysninger, der blev modtaget efter påbuddet om oplysninger, må betragtes som ny støtte.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (43) Kommissionen modtog bemærkninger fra en konkurrent til virksomheden og fra TGI selv. Disse bemærkninger blev videresendt til Tyskland ved brev af henholdsvis 20. oktober 2000 og 6. november 2000 med anmodning om eventuelle kommentarer. Med hensyn til bemærkningerne fra konkurrenten modtog Kommissionen et svar fra Tyskland den 15. december 2000. Kommissionen modtog ingen kommentarer fra Tyskland til TGI's bemærkninger.
- (44) I sine bemærkninger til procedurernes indledning anførte konkurrenten, at støttemodtageren systematisk solgte sine produkter under markedsprisen og endog under kostprisen, og gjorde gældende, at dette kun var muligt på grund af statsstøtten til fordel for TGI. Desuden var der efter konkurrentens opfattelse strukturel overkapacitet på nogle af de produktmarkeder, hvor TGI er aktiv, navnlig med hensyn til husholdningsglas, skueglas og glasrør. Konkurrenten udtrykte endvidere tvivl med hensyn til støttemodtagerens identitet og gjorde opmærksom på de tætte forbindelser mellem TGI og de øvrige virksomheder, som tilhørte TGI's hovedansvarshaver og direktør.
- (45) TGI anførte i sine bemærkninger til procedurernes indledning, at hverken afkaldet på en del af købsprisen eller TAB-lånet udgjorde støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Selskabet gjorde gældende, at delstaten Thüringen i forbindelse med privatiseringen af de tre første produktionslinjer havde givet tilsagn om at stille investeringstilskud på 10 750 000 DEM til rådighed. Der blev dog i sidste instans kun udbetalt 6 750 000 DEM. Derfor var den oprindelige pris på 4 800 000 DEM sat for højt. Med hensyn til afkaldet i forbindelse med købsprisen var der derfor tale om en justering af den oprindelige privatiseringskontrakt, hvortil TGI var retligt beføjet. Med hensyn til TAB-lånet anførte TGI, at dette lån blev ydet som kompensation for, at en række bygninger blev revet ned i forbindelse med delstaten Thüringens projekt med henblik på oprettelse af en teknologipark. Selskabet anførte endvidere, at såfremt Kommissionen fortsat betragtede de to foranstaltninger som statsstøtte, kunne de fritages på grundlag af rammebestemmelserne.

⁽⁵⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

IV. KOMMENTARER FRA TYSKLAND

- (46) I sit svar på procedurens indledning anførte Tyskland endnu en gang, at afkaldet i forbindelse med købsprisen efter Tysklands opfattelse ikke udgjorde statsstøtte, men kunne betragtes som den adfærd, som en privat kreditor ville udvise. Tyskland anførte endvidere, at såfremt Kommissionen skulle anse afkaldet i forbindelse med købsprisen for at være statsstøtte, kunne denne godkendes som omstrukturingsstøtte.
- (47) Tyskland fremsendte oplysninger som dokumentation for, at de tre lån fra KfW enten ikke udgør statsstøtte eller er omfattet af en af de støtteordninger, som Kommissionen har godkendt.
- (48) Derudover fremsendte Tyskland oplysninger som dokumentation for, at støttemodtageren tilhørte gruppen af små og mellemstore virksomheder («SMV»). Tyskland gjorde gældende, at TGI og de øvrige virksomheder, som tilhørte den samme ejer, ikke udgjorde en økonomisk gruppe. De gensidige forretningsaktiviteter blev udøvet på normale markedsvilkår og udgjorde kun en lille del af virksomhedens omsætning.
- (49) I sit svar på bemærkningerne fra en konkurrent til TGI tilbageviste Tyskland påstanden om dumping. Det forhold, at TGI's priser i nogle tilfælde lå under konkurrentens priser, var intet bevis på, at TGI praktiserede dumping, men derimod et tegn på en normal konkurrence i en markedsøkonomi. Tyskland anførte endvidere, at den sammenligning, som konkurrenten havde foretaget mellem TGI's priser og vedkommendes egne priser, ikke var korrekt. Konkurrenten havde også hævdet, at TGI indrømmede betydelige rabatter på de priser, der var fastsat i engrosprisen. Tyskland gjorde heroverfor gældende, at disse priser var bestemt til den endelige forbruger. TGI solgte imidlertid så godt som aldrig direkte til den endelige forbruger. Når produkter sælges til en mellemhandler, er rabatter på indtil 80 % normale på det relevante marked. Derfor skulle nettopriserne danne grundlag for en sammenligning af priserne.
- (50) Med hensyn til spørgsmålet om den af konkurrenten nævnte potentielle overkapacitet på nogle produktmarkeder, hvor TGI er repræsenteret, anførte Tyskland, at konkurrentens markedsafgrænsning var for snæver. Konkurrenten koncentrerede sig i sin analyse om markedet for nogle enkeltprodukter uden at tage hensyn til substituerbarheden på udbudssiden. Tyskland anførte, at der ikke var overkapacitet på det relevante marked.

V. VURDERING

- (51) TGI har modtaget finansiel støtte ved hjælp af offentlige midler og dermed fået fordele i forhold til sine konkurrenter. Da der er konkurrenter fra Fællesskabet og finder samhandel sted på det relevante produktmarked, er der risiko for, at konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet herved forringes.
- (52) Kommissionen skal indledningsvis undersøge, om disse foranstaltninger, der stammer fra offentlige midler, udgør statsstøtte. Såfremt det er tilfældet, skal det undersøges, om de er forenelige med fællesmarkedet.

5.1. Støttemodtageren

- (53) For Tysklands vedkommende er TGI støttemodtageren. Desuden er denne virksomhed efter Tysklands opfattelse en SMV som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ⁽⁶⁾ («SMV-rammebestemmelserne»).
- (54) Ved indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure rejste Kommissionen det spørgsmål, om den pågældende virksomhed kunne være større end TGI. TGI's hovedanpartshaver og direktør er ligeledes enejer af og direktør i to andre virksomheder, PFS og LS. I alt havde TGI, PFS og LS over 250 medarbejdere og overskred dermed den tærskel, der er fastsat i SMV-rammebestemmelserne.
- (55) Da spørgsmålet om, hvorvidt TGI er en SMV eller ej, ikke er af betydning for vurderingen af, om afkaldet i forbindelse med købsprisen er foreneligt, vil dette problem ikke blive behandlet yderligere i forbindelse med denne procedure.

⁽⁶⁾ EFT C 213 af 23.7.1996, s. 4.

5.2. Støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og overensstemmelse med godkendte støtteordninger

5.2.1. Bidrag fra THA/BvS i forbindelse med »asset deal 1«

- (56) Foranstaltningerne i forbindelse med »asset deal 1« var omfattet af THA-støtteordning E 15/92 ⁽⁷⁾. Da det havde været den billigste løsning af lukke virksomheden, og staten alligevel besluttede at privatisere den ved hjælp af statsstøtte, opstod der herved for staten omkostninger på 33 500 000 DEM. Den pris på 5 800 000 DEM, der skulle betales for virksomheden, er derfor en negativ pris. Da virksomheden havde under 1 000 arbejdstagere, er denne finansielle støtte fra THA/BvS til TGI omfattet af THA-støtteordning E 15/92.

5.2.2. Bidrag fra THA/BvS i forbindelse med »asset deal 2«

- (57) Foranstaltningerne i forbindelse med »asset deal 2« var omfattet af THA-støtteordning N 768/94 ⁽⁸⁾. Da det havde været den billigste løsning af lukke virksomheden, og staten alligevel besluttede at privatisere den ved hjælp af statsstøtte, opstod der herved for staten omkostninger på 6 500 000 DEM. Den pris på 50 000 DEM, der skulle betales for virksomheden, er derfor en negativ pris. Da virksomheden havde under 250 medarbejdere, er denne finansielle støtte fra THA/BvS til TGI omfattet af THA-støtteordning N 768/94.

5.2.3. Investeringslån fra KfW i forbindelse med »asset deal 1«

- (58) KfW ydede tre lån på i alt 17 100 000 DEM angiveligt på grundlag af de støtteordninger, som Kommissionen tidligere havde godkendt. Da Kommissionen ikke rådede over tilstrækkelige oplysninger til at kunne afgøre, om disse lån egentlig var omfattet af en sådan støtteordning, udstedte den påbuddet om oplysninger.
- (59) Det første lån på 10 000 000 DEM blev ydet på grundlag af et »KfW-Mittelstandsprogramm«, det andet lån på 5 100 000 DEM på grundlag af et »KfW-Mittelstands-Arbeitsplatzförderungsprogramm EU«. Ifølge de oplysninger, som Tyskland har fremsendt, blev begge lån ydet på markedsvilkår med en rente, der ligger over referencesatsen. Da virksomheden ikke var kriseramet på tidspunktet for disse foranstaltninger, når Kommissionen frem til, at der i denne forbindelse ikke er tale om statsstøtte.
- (60) Det tredje lån på 2 000 000 DEM blev stillet til rådighed på grundlag af et »ERP-Aufbauprogram«, en støtteordning, som tidligere var blevet godkendt af Kommissionen ⁽⁹⁾. Dette lån opfylder betingelserne i den støtteordning, på grundlag af hvilken det angiveligt blev ydet, og er derfor rent faktisk omfattet af denne ordning. Der er således her tale om en eksisterende støtte, som ikke igen behøver at blive vurderet under denne procedure.

5.2.4. Investeringsstilskud og investeringspræmier

- (61) I forbindelse med »asset deal 1« modtog TGI investeringstilskud på 9 750 000 DEM på grundlag af forbundsstatens og delstaternes 23. fælles rammeplan for forbedring af de regionale erhvervsstrukturer, en støtteordning, der er godkendt af Kommissionen ⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ THA-ordning E 15/92 (SG(92) D/17613 af 8.12.1992).

⁽⁸⁾ THA-ordning N 768/94 (SG(95) D/1062 af 1.2.1995).

⁽⁹⁾ N 562/C/94 (SG(94) D/17293 af 1.12.1994).

⁽¹⁰⁾ »23. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur«. Foranstaltningerne i dette program udgør regional investeringsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og er på baggrund af undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), godkendt af Kommissionen (N 157/94, SG(94) D/11038 af 1.8.1994).

- (62) I forbindelse med begge »asset deals« blev der ydet investeringspræmier på 1 575 000 DEM. Desuden modtog TGI uden for disse »asset deals« i 1996 investeringspræmier på 876 000 DEM og i 1997 præmier på 748 000 DEM. Alle betalinger blev foretaget på grundlag af Investitionszulagengesetz, en støtteordning, der er godkendt af Kommissionen ⁽¹¹⁾.
- (63) Spørgsmålet om, hvorvidt investeringstilskuddene og investeringspræmierne er forenelige med den støtteordning, på grundlag af hvilket de angiveligt blev ydet, vurderes ikke som led i denne procedure, men om nødvendigt i en anden procedure.

5.2.5. *Omdannelse af sikkerhedsstillelser for 1 800 000 DEM af købsprisen og henstand med tilbagebetalingen*

- (64) Som led i den fælles aktion indvilgede BvS i at omdanne bankgarantien på 1 800 000 DEM i forbindelse med den første aftale til et efterstillet ejerpant. Denne sikkerhed har lavere værdi end bankgarantien. Ifølge de oplysninger, som Tyskland har forelagt, blev der ligeledes givet henstand med tilbagebetalingen af den resterende købspris, og den er i mellemtiden planlagt fra 2003. Da disse foranstaltninger giver virksomheden fordele, som en privat kreditor sandsynligvis ikke havde indrømmet en kriseramet virksomhed, udgør de ligeledes tydeligvis statsstøtte.
- (65) Omdannelsen af garantien og henstanden med tilbagebetalingen vurderes ikke som led i den foreliggende procedure. Om nødvendigt vil de blive omfattet af en særskilt procedure.

5.2.6. *Afkald på betaling af 4 000 000 DEM af købsprisen (februar 1998)*

- (66) Tyskland har anført, at dette afkald i økonomisk henseende var mere fordelagtigt for BvS end at fastholde kravet om betaling af den fulde købspris. Derfor udgør dette afkald angiveligt ikke statsstøtte.
- (67) Ifølge Domstolens retspraksis må det med henblik på at vurdere, hvorvidt en statslig foranstaltning skal anses for at være støtte, fastlægges, hvorvidt den virksomhed, foranstaltningen er rettet til, opnår en økonomisk fordel, som den ikke ville have opnået under sædvanlige markedsbetingelser ⁽¹²⁾. Tyskland forelægger derfor en analyse som dokumentation for, at BvS' afkald i forbindelse med købsprisen havde til formål at maksimere betalingen af den købspris, der var aftalt i forbindelse med »asset deal 1«, og reducere de dermed forbundne omkostninger.
- (68) Tyskland erklærede, at TGI i 1997 var på konkursens rand. Virksomhedens egenkapital var faldet drastisk, og virksomheden havde alvorlige likviditetsproblemer. Købsprisen på i alt 5 800 000 DEM var endnu ikke blevet betalt. Tyskland har anført, at virksomheden sandsynligvis var gået konkurs, hvis BvS havde fastholdt kravet om betaling af den fulde købspris.
- (69) Tyskland har gjort gældende, at BvS i tilfælde af konkurs højst sandsynligt kun havde fået en del af købsprisen, nemlig 1 800 000 DEM, som var dækket af en bankgaranti, fra konkursboet. De øvrige 4 000 000 DEM var sikret ved et efterstillet ejerpant. Ifølge Tyskland ville dette beløb være gået tabt, da andre kreditorens krav havde forrang.
- (70) Desuden erklærede Tyskland, at »asset deal 2« ikke havde fået retsvirkning, hvis BvS havde fastholdt kravet om betaling af hele købsprisen. Gennemførelsen af »asset deal 2« var midlertidigt blevet udsat indtil februar 1998, da TGI ikke kunne stille den bankgaranti, der var en betingelse for BvS' godkendelse af aftalen. TGI blev fritaget for denne forpligtelse i februar 1998. Havde »asset deal 2« ikke fået retsvirkning, var der opstået yderligere omkostninger for BvS i forbindelse med nedlukningen af den fjerde produktionslinje og saneringen af grunden i forbindelse med den fjerde produktionslinje samt administrationsomkostningerne indtil salget af grunden, da det ikke var muligt at finde en anden investor.

⁽¹¹⁾ »Investitionszulagengesetz« (N 494/A/95, SG(95), D/17154 af 27.12.1995). Foranstaltningerne i denne tyske lov udgør regional investeringsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og er på baggrund af undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), godkendt af Kommissionen.

⁽¹²⁾ F.eks. dom af 29. april 1999, sag C-342/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 2459, præmis 41.

- (71) Ifølge Tyskland stod BvS således over for valget mellem at give afkald på en del af købsprisen eller at fastholde kravet om betaling af den samlede pris, idet sidstnævnte ville have medført virksomhedens konkurs.
- (72) Tyskland forsøgte på grundlag af en sammenligning mellem de to alternative løsninger at bevise over for Kommissionen, at afkaldet i forbindelse med købsprisen i økonomisk henseende var den mest fordelagtige løsning.
- (73) Et afkald og dermed gennemførelsen af »asset deal 2« ville ifølge Tyskland som slutresultat have kostet BvS 1 811 000 DEM. Dette er forskellen mellem indtægterne på 2 847 000 DEM (1 800 000 DEM af købsprisen i forbindelse med »asset deal 1« og 1 047 000 DEM for salget til TGI af den grund, hvor den fjerde produktionslinje lå) og omkostninger på 4 658 000 DEM (omstruktureringstilskud på 4 000 000 DEM og dækning af tab på 658 000 DEM i overensstemmelse med »asset deal 2«).
- (74) I tilfælde af konkurs og såfremt »asset deal 2« ikke blev gennemført, var der opstået endelige omkostninger for BvS på 2 590 000 DEM. BvS havde haft indtægter på 2 270 000 DEM (1 800 000 DEM af købsprisen i forbindelse med »asset deal 1« og skønsmæssigt 470 000 DEM for salget af den grund, hvor den fjerde produktionslinje lå). Omkostningerne til nedlukningen af den fjerde produktionslinje og saneringen af grunden i forbindelse med den fjerde produktionslinje samt administrationsomkostningerne indtil salget af grunden ville for BvS have beløbet sig til 4 860 000 DEM.
- (75) Da BvS ifølge Tyskland i forbindelse med afkaldet ville blive stillet over for omkostninger på 1 811 000 DEM i forhold til endelige omkostninger på 2 590 000 DEM i tilfælde af konkurs, viste afkaldet sig at være den økonomisk mest fordelagtige løsning.
- (76) Kommissionen kan af tre grunde ikke følge denne tankegang. For det første er der intet, der tyder på, at »asset deal 2« ikke havde fået retsvirkning, hvis BvS ikke havde givet afkald på en del af sit krav. »Asset deal 2« var oprindeligt blevet indgået i december 1995. Indtil februar 1998 var den foreløbig uden retsvirkning, fordi TGI ikke kunne stille den bankgaranti, der var en betingelse for aftalens gennemførelse. Uden denne garanti havde begge parter, TGI og BvS, indtil den 31. marts 1996 ret til at hæve aftalen. Ingen af parterne havde gjort brug af denne ret. Da BvS havde gjort gennemførelsen af »asset deal 2« betinget af, at der blev stillet en bankgaranti, afhang aftalens retsvirkning af BvS. BvS havde på ethvert tidspunkt kunnet givet aftalen retsvirkning ved at frafalde kravet om, at der skulle tilvejebringes en bankgaranti. Gennemførelsen af »asset deal 2« er således entydigt uafhængig af afkaldet i forbindelse med købsprisen. »Asset deal 2« fik omsider retsvirkning i februar 1998, da BvS ikke længere fastholdt kravet om en bankgaranti.
- (77) Der er ingen holdepunkter for, at TGI havde haft ret til at hæve aftalen på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald på betalingen af den fulde købspris (februar 1998), og at dette havde været i virksomhedens interesse. Tyskland har anført, at det forhold, at »asset deal 2« fik retsvirkning, endog bidrog til at stabilisere TGI's økonomisk vanskelige situation, da tilskuddene på 4 000 000 DEM til omstruktureringen af den fjerde produktionslinje omsider kunne udbetales. Der er intet, der tyder på, at afkaldet var nødvendigt eller en betingelse for, at »asset deal 2« fik retsvirkning, og at der var en sammenhæng mellem de to.
- (78) Ingen privat kreditor var derfor gået med til at gøre retsvirkningen af »asset deal 2« afhængig af, at der blev givet afkald på betalingen af en del af købsprisen. Havde »asset deal 2« fået retsvirkning, også selv om BvS havde fastholdt kravet om betaling af den fulde købspris, skal der ved en sammenligning mellem de to alternativer ikke tages hensyn til den, da BvS i begge scenarier (afkald i forbindelse med købsprisen og konkurs) skulle bære de samme omkostninger i forbindelse med »asset deal 2«. Derfor er det kun betalingen af købsprisen, der skal sammenlignes. I forbindelse med afkaldet ville BvS få 1 800 000 DEM af købsprisen. I tilfælde af konkurs ville betalingen af 1 800 000 DEM være sikret, og endvidere ville der være mulighed for, at BvS ville modtage en del af den resterende købspris på 4 000 000 DEM. Afkaldet i forbindelse med købsprisen viser sig således ikke at være den mest fordelagtige løsning og svarer derfor ikke til den adfærd, som en privat kreditor ville udvise.

- (79) For det andet er der — heller ikke selv om »asset deal 2« ikke havde fået retsvirkning, hvis BvS havde fastholdt kravet om betaling af den fulde købspris, hvorimod den havde fået retsvirkning i tilfælde af et afkald i forbindelse med købsprisen — intet, der tyder på, at BvS i forbindelse med beslutningen om at give afkald på en del af købsprisen havde udvist samme adfærd som en privat kreditor. Tyskland har anført, at der i tilfælde af konkurs eller »asset deal 2« manglende retsvirkning ville opstå omkostninger for BvS på 4 860 000 DEM i forbindelse med nedlukningen af den fjerde produktionslinje og saneringen af grunden samt administrationsomkostningerne indtil salget af grunden. Kommissionen mener ikke, at disse store omkostninger kan sammenlignes med de forpligtelser, som en privat kreditor skulle påtage sig i samme situation. Tyskland har med hensyn til saneringen af den grund, hvor den fjerde produktionslinje ligger, anført omkostninger på 2 200 000 DEM. Saneringen er nødvendig på grund af et projekt fra delstaten Thüringens side med henblik på oprettelse af en teknologipark. Kommissionen mener ikke, at en privat kreditor havde haft denne forpligtelse. Der blev ikke redegjort for, hvorfor den fjerde produktionslinje ingen værdi ville have i tilfælde af konkurs. Endvidere har Tyskland anført indtægter på 1 047 000 DEM for salget af grunden i forbindelse med den fjerde produktionslinje. I tilfælde af konkurs har Tyskland beregnet potentielle indtægter på kun 470 000 DEM ved salget af grunden. Forskellen mellem de to priser blev ikke forklaret yderligere.
- (80) For det tredje indvilgede BvS i forbindelse med »asset deal 2« i at stille et investeringstilskud på 1 000 000 DEM til rådighed. Der er ikke taget hensyn til dette beløb ved sammenligningen af de to alternativer. Gennem denne forpligtelse ville de yderligere omkostninger, der ville opstå for BvS, når »asset deal 2« fik retsvirkning, blive endnu større. I forbindelse med afkaldet og »asset deal« ikrafttræden ville de endelige omkostninger for BvS derfor udgøre 2 811 000 DEM og ikke 1 811 000 DEM, som hævdede af Tyskland, og dermed overstige omkostningerne på 2 590 000 DEM i tilfælde af konkurs.
- (81) Selv hvis gennemførelsen af »asset deal 2« havde været afhængig af afkaldet i forbindelse med købsprisen, kan Kommissionen ikke godtage den analyse, som Tyskland har forelagt. Der er som beskrevet ovenfor intet, der tyder på, at BvS i tilfælde af et afkald i forbindelse med købsprisen og gennemførelsen af »asset deal 2« ville skulle bære lavere omkostninger, end hvis den havde fastholdt kravet om betaling af den fulde købspris, hvilket var resultatet i, at »asset deal 2« ikke var blevet gennemført.
- (82) TGI har anført, at BvS' afkald ikke udgør statsstøtte, men en justering af privatiseringskontrakten, da delstaten Thüringen har ydet mindre investeringstilskud, end det var aftalt i forbindelse med privatiseringen af de tre første produktionslinjer. BvS og delstaten Thüringen er imidlertid forskellige juridiske personer, hvorfor Kommissionen under ingen omstændigheder kan godtage dette argument. Eventuelle krav, som TGI måtte have over for delstaten Thüringen og BvS, skal behandles adskilt fra hinanden.
- (83) BvS' afkald på 4 000 000 DEM af købsprisen havde således til formål at sikre virksomhedens overlevelse, men ikke at mindske den økonomiske byrde. BvS har derfor ikke udvist samme adfærd som en privat kreditor; afkaldet udgør en statsstøtte, som skal vurderes som ad hoc-støtte.

5.2.7. TAB-lån på 2 000 000 DEM fra Thüringens konsolideringsfond (februar 1998)

- (84) Ifølge Tyskland blev dette lån ydet fra Thüringens konsolideringsfond for kriseramte virksomheder, en støtteordning, der er godkendt af Kommissionen⁽¹³⁾. Kommissionen nærer alvorlig tvivl med hensyn til, om lånet er omfattet af ordningen, og udstedte et påbud om oplysninger.
- (85) TAB-lånet behandles ikke som led i den foreliggende procedure. Om nødvendigt vil den blive omfattet af en særskilt procedure.

5.3. EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c)

- (86) Afkaldet skal af Kommissionen vurderes som ad hoc-støtte. EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, fastsætter undtagelser fra princippet om statsstøttes principielle uforenelighed i henhold til artikel 87, stk. 1.

⁽¹³⁾ NN 74/95 (SG(96) D/1946 af 6.2.1996).

- (87) Undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, gælder ikke i det foreliggende tilfælde, da det hverken drejer sig om støtte af social karakter til enkelte forbrugere eller om støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, eller støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling.
- (88) I EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c), er der fastsat yderligere undtagelser. Da støttens hovedformål ikke er regionaludvikling, men derimod genoprettelsen af en kriseramts virksomheds rentabilitet på længere sigt, er det kun undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), der finder anvendelse. I henhold hertil kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, være forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen vurderer statsstøtte til redning og omstrukturering på grundlag af de relevante rammebestemmelser, som den har offentliggjort. Den første undersøgelse har vist, at ingen af de øvrige rammebestemmelser, f.eks. vedrørende støtte til forskning og udvikling, støtte til miljøbeskyttelse, støtte til små og mellemstore virksomheder eller beskæftigelses- og uddannelsesstøtte, finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- (89) Da støtten ifølge oplysningerne blev ydet inden den 30. april 2000, gælder rammebestemmelserne fra 1994 ⁽¹⁴⁾.
- (90) Ifølge rammebestemmelsernes afsnit 2.1 skyldes den finansielle svækkelse af virksomheder, der modtager hjælp til omstrukturering, ofte dårlige hidtidige driftsresultater og dystre fremtidsudsigter. De typiske symptomer er ofte faldende indtjeningssevne eller voksende underskud, faldende omsætning, voksende lagerbeholdninger, overkapacitet, forringet cashflow, øget rente- og afdragsbyrde og lav nettoformue.
- (91) Ved procedurans indledning betvivlede Kommissionen, at TGI var en kriseramts virksomhed på tidspunktet for støttens tildeling. På grundlag af de oplysninger, som Tyskland har fremsendt, når den nu frem til, at virksomheden var kriseramts på tidspunktet for støttens tildeling. Virksomheden havde kontinuerligt tab og opnåede ikke et tilstrækkelig cashflow til at kunne gennemføre de nødvendige investeringer. Desuden var virksomhedens egenkapital blevet væsentligt mindre.

Genoprettelse af rentabiliteten

- (92) Det er en betingelse for tildeling af omstrukturingsstøtte, at der foreligger en gennemførlig, sammenhængende og omfattende omstrukturingsplan, som inden for et rimeligt tidsrum og på grundlag af en realistisk vurdering kan genoprette virksomhedens rentabilitet på længere sigt.
- (93) Tyskland fremsendte en omstrukturingsplan for perioden 1998-2000 samt en prognose for virksomhedens omsætning og driftsresultat i årene 1998-2000. Virksomhedens rentabilitet skulle være genoprettet i 1999.
- (94) Omstrukturingsplanen er baseret på, at en ny investor ville yde et bidrag på 3 850 000 DEM. Hermed ville en væsentlig del af de investeringsomkostninger, der fremgik af omstrukturingsplanen, være dækket.
- (95) Det fremgår imidlertid af de seneste oplysninger, som Tyskland har fremsendt, at det ikke var muligt at finde en ny privat investor. Finansieringen af omstrukturingsforanstaltningerne er dermed ikke sikret. I øvrigt har Kommissionen ikke fået forelagt en ny omstrukturingsplan, som tager højde for denne omstændighed.

⁽¹⁴⁾ I afsnit 7.5 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramts virksomheder (meddelelse til medlemsstaterne med forslag til hensigtsmæssige foranstaltninger) fra 1999 hedder det: »Kommissionen vil undersøge (...) rednings- og omstrukturingsstøtte, der er ydet uden Kommissionens godkendelse (...), på grundlag af de rammebestemmelser, der gælder på tidspunktet for støttens ydelse« (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2).

- (96) Desuden skulle rentabiliteten være genoprettet i 1999. Alligevel havde virksomheden også tab i dette år.
- (97) Kommissionen når derfor til den konklusion, at omstruktureringsplanen ikke har genoprettet virksomhedens rentabilitet.

Forhindring af konkurrencefordrejende virkninger

- (98) Omstruktureringsplanen skal indeholde foranstaltninger for i videst muligt omfang at opveje eventuelle skadelige virkninger på konkurrenterne; i modsat fald vil støtten være i strid med den fælles interesse og ikke være omfattet af undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
- (99) Hvis en objektiv vurdering af efterspørgsels- og udbudssituationen derfor viser, at der er strukturel overkapacitet på det relevante marked i Fællesskabet, hvor støttemodtageren udøver sin virksomhed, skal omstruktureringsplanen yde et i forhold til den modtagne støtte rimeligt bidrag til omstruktureringen af den pågældende branche gennem en definitiv nedskæring eller nedlukning af kapacitet.
- (100) Tyskland har anført, at TGI i fremtiden hverken vil nedskære eller øge sin produktionskapacitet.
- (101) I sine bemærkninger til procedurens indledning anførte en konkurrent til TGI, at der er strukturel overkapacitet på nogle produktmarkeder, hvor TGI er aktiv. Som det imidlertid blev beskrevet i betragtning 35 og 36, synes der ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, ikke at være overkapacitet på det samlede marked.

Støtte i forhold til omstruktureringsomkostninger og -fordele

- (102) Støttens størrelse og intensitet skal være begrænset til det for omstruktureringen strengt nødvendige minimum og stå i forhold til de fordele, der forventes fra Fællesskabets synspunkt. Investoren vil derfor skulle yde et betydeligt bidrag til omstruktureringsplanen af egne midler. Desuden skal støtten ydes på en sådan måde, at virksomheden ikke modtager overskydende likviditet, som kan anvendes til aggressive og markedsfordrejende aktiviteter på aktivitetsområder uden tilknytning til strukturomlægningen.
- (103) I sine bemærkninger til procedurens indledning gjorde en konkurrent til TGI gældende, at TGI systematisk solgte sine produkter under markedsprisen og endog under kostprisen. TGI havde fortsat fået dækket tab. Da der ikke er udarbejdet en gennemførlig omstruktureringsplan, kan Kommissionen ikke udelukke, at de midler, som virksomheden har modtaget, er blevet anvendt til markedsfordrejende aktiviteter uden tilknytning til strukturomlægningen.
- (104) Tyskland betragter medarbejdernes afkald på julegratiale i 1997 som et investorbidrag. Selv om dette ganske vist kan betragtes som et betydeligt bidrag fra medarbejderne til virksomhedens omstrukturering, kan afkaldet imidlertid ikke anses som et investorbidrag, da dette ikke er forbundet med nogen risiko for investoren.
- (105) Desuden anser Tyskland nedsættelsen af direktørens vederlag (dvs. virksomhedens hovedanpartshaver) som et bidrag fra investoren. Denne foranstaltning indgår imidlertid ikke i omstruktureringsplanen og kan således ikke betragtes som investorens bidrag af egne midler.
- (106) Endvidere betragter Tyskland et cashflow på 4 175 000 DEM som et bidrag fra investoren. Kommissionen kan ikke anerkende denne selvfinansiering som en del af bidraget fra investoren, da den i vidt omfang direkte eller indirekte er blevet muliggjort ved hjælp af støtteforanstaltninger. Selv om behovet for finansielle midler til virksomhedens omstrukturering kunne blive mindre på grundlag af dette cashflow, kan Kommissionen ikke betragte det som en del af bidraget fra investoren. I øvrigt har Tyskland ikke oplyst, hvornår dette cashflow blev opnået, eller om det først skal opnås.

- (107) Kommissionen når derfor til den konklusion, at der ikke foreligger et bidrag fra en privat investor som omhandlet i rammebestemmelserne. Kriteriet om støttens proportionalitet er derfor ikke opfyldt.

Fuldstændig gennemførelse af omstrukturingsplanen

- (108) Virksomheden skal gennemføre omstrukturingsplanen fuldstændigt. Den eneste omstrukturingsplan, som Kommissionen har fået forelagt, indeholder en manglende finansiering, da der ikke har vist sig en ny investor. Da dette investorbidrag imidlertid er væsentligt for omstrukturingsplanens gennemførelse, navnlig for gennemførelsen af de ubetinget nødvendige investeringer, må det betvivles, at planen gennemføres.

VI. KONKLUSIONER

- (109) Kommissionen konstaterer, at afkaldet på 4 000 000 DEM af købsprisen, som i 1998 blev indrømmet virksomheden TGI, udgør statsstøtte. I øvrigt har Tyskland gennemført støtten i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Foranstaltningen opfylder ikke de kriterier, der er fastsat i rammebestemmelserne, og er derfor ikke forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Omstrukturingsplanen er ikke baseret på en realistisk vurdering med hensyn til genoprettelsen af virksomhedens rentabilitet. Kriteriet om støttens proportionalitet er ikke opfyldt. Derfor opfordrer Kommissionen Tyskland til at tilbagesøge støtten fra modtageren.
- (110) Desuden konstaterer Kommissionen, at omdannelsen af sikkerhedsstillelserne og henstanden med tilbagebetalingen med hensyn til 1 800 000 DEM af købsprisen i forbindelse med »asset deal 1« samt TAB-lånet på 2 000 000 DEM til fordel for TGI vil blive omfattet af en særskilt procedure —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Tyskland har ydet til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH i form af et afkald på 4 000 000 DEM af købsprisen i forbindelse med »asset deal 1«, der blev indgået den 26. september 1994, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtageren.
2. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. oktober 2001

om statsstøtte ydet af Tyskland til Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte ZEMAG GmbH*(meddelt under nummer K(2001) 2957)***(Kun den tyske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

(2002/186/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til i overensstemmelse med de nævnte artikler ⁽¹⁾ at fremsætte deres bemærkninger, og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Kommissionen har under henvisning til en avisartikel i Frankfurter Allgemeine Zeitung den 30. september 1997 om anden privatisering af selskabet Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte ZEMAG GmbH, (i det følgende benævnt »ZEMAG«) anmodet Tyskland om oplysninger. Tyskland oplyste i brev af 24. marts 1998 i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, Kommissionen om omstrukturingsstøtten til anden omstrukturering af ZEMAG. Med brev af 5. maj 1998 underrettede Kommissionen Tyskland om, at det foreliggende tilfælde ville blive registreret som ikke-anmeldt støtte, fordi der allerede var blevet givet tilsagn om en del af støtten, der yderligere delvis var blevet udbetalt, før Kommissionen havde kunne tage stilling til den. Kommissionen har anmodet Tyskland om yderligere oplysninger med breve af henholdsvis 8. juni 1998, 2. marts 1999, 18. juni 1999, 6. december 1999, 23. maj 2000 og 18. oktober 2000. Tyskland har svaret med breve af 20. juli 1998, 8. september 1998, 24. marts 1999, 26. august 1999, 20. januar 2000, 9. februar 2000, 10. oktober 2000 og 22. november 2000.
- (2) Den 30. marts 1999 og 21. januar 2000 fandt der i henholdsvis Berlin og Zeitz drøftelser sted med repræsentanter for Tyskland og for investor.
- (3) Kommissionen underrettede med brev af 1. februar 2001 Tyskland om sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til denne støtte. Samtidig meddelte den Tyskland sin beslutning om at udstede et påbud om oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾. Kommissionens beslutninger om at indlede den pågældende procedure og udstede det nævnte påbud om oplysninger er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen har opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.
- (4) ZEMAG's kurator fremsendte den 5. juni 2001 sin udtalelse vedrørende procedurens indledning.
- (5) Tyskland svarede den 16. januar 2001, 11. maj 2001 og 16. juli 2001 på påbuddet og indledningen af proceduren.

⁽¹⁾ EFT C 133 af 5.5.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

II. SAGSFREMSTILLING

II.1. Historisk overblik indtil anden omstrukturering

- (6) ZEMAG har sit sæde i Zeitz (Sachsen-Anhalt, Tyskland). ZEMAG udviklede og producerede maskiner og anlæg til brikettering og forarbejdning af gipssten og lignit, fødeanlæg til kraftværker og maskiner til granulering af gødning. Sachsen-Anhalt er ifølge traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), berettiget til regionalstøtte.
- (7) ZEMAG hørte til en selskabsgruppe bestående af otte østtyske virksomheder, som blev privatiseret i 1994 under navnet EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG, nu LINTRA Beteiligungsholding GmbH (i det følgende benævnt »LINTRA«). Omstruktureringsplanen under LINTRA betragtedes fra udgangen af 1996 som mislykket. I januar 1997 besluttede Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (i det følgende »BvS«) at fortsætte omstruktureringen af ZEMAG med det sigte at forberede virksomheden til videresalg.

II.2. Anden omstrukturering

- (8) ZEMAG havde i 1997 ca. 140 ansatte og en omsætning på 28 mio. DEM. Da grænsen for antallet af ansatte og de finansielle tærskler ikke er nået, anses ZEMAG som en lille og mellemstor virksomhed (SMV) i overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 3. april 1996 om definitionen af små og mellemstore virksomheder⁽⁴⁾.
- (9) Ifølge Tysklands oplysninger blev investoren til anden omstrukturering udvalgt efter et åbent og ubegrænset udbud. På grundlag af forhandlinger med interesserede købere viste buddene fra hr. Lobeck og hr. Jacobi, to private iværksættere, sig som de bedste.
- (10) Den 27. oktober 1997 fik Lobeck og Jacobi overdraget alle anparter i ZEMAG for 1 DEM fra LINTRA.

II.3. Omstruktureringsplanen

- (11) Ifølge den forelagte omstruktureringsplan skulle omstruktureringen foregå fra udgangen af 1997 til 2000. Den tog sigte på tre hovedområder, hvor hovedårsagen til den fejlslagne første privatisering blev anset for at ligge:
- Manglende forretningsmæssig ledelse: ZEMAG beskæftigede mange ingeniører med meget lang erfaring, men havde ingen erfarne ledere til de forretningsmæssige opgaver i form af finansstyring, kontrol og salg.
 - Personaleoverskud: ZEMAG havde før sin nuværende omstrukturering et personaleoverskud på ca. 120 medarbejdere, hvilket førte til månedlige tab på ca. 1-1,5 mio. DEM. Personalet blev derfor i 1997 nedbragt til ca. 140 medarbejdere.
 - Marketing og produktion: På grund af det store fald i produktionen af lignit måtte der findes ny markeder for ZEMAG's produkter. Desuden måtte produktionen af f.eks. kraner, der medførte strukturelle underskud, standses.
- (12) Ifølge omstruktureringsplanen ville omsætningen stige fra 28 mio. DEM i 1997 til 66 mio. DEM i 2000. Fra 1998 tilstræbtes et positivt driftsresultat.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4. Se især bilaget, artikel 1, stk. 1 og 6.

- (13) De samlede omstrukturingsomkostninger for ZEMAG's anden omstrukturering beløb sig efter Tysklands oplysninger til 43,66 mio. DEM:

(DEM)

Anvendelse	Beløb
Personalebegrænsning	9 000 000
Tabsdækning	8 107 000
Investeringer	1 858 000
Bankgarantier	12 000 000
Kapitalforhøjelse	12 700 000

- (14) Den offentlige finansiering af omkostningerne til ZEMAG's anden omstrukturering blev af Tyskland opgivet til følgende:

Finansielle foranstaltninger (DEM)	Art	Oprindelse	Ydelsestidspunkt	Anvendelse
Fuldt udbetalte ad hoc-støtteforanstaltninger				
6 500 000	Tilskud	BvS	1997	Personalebegrænsning før salg
4 000 000	Tilskud	BvS	1997	Dækning af tab indtil 10.1997
4 000 000	Tilskud	BvS	1997	Dækning af tab efter 10.1997
107 000	Lån	BvS/LINTRA	1997	Dækning af tab/godtgørelse
9 600 000	Garanti for kredit på i alt 12 mio. DEM	BvS/delstaten Sachsen-Anhalt	1997	80 % bankgaranti for kredit ⁽¹⁾
2 500 000	Tilskud	Delstaten	1997	Personalebegrænsning før salg
Støtteordninger, som Kommissionen tidligere har godkendt				
1 858 000	Investeringsstøtte ydet af delstaten ⁽²⁾	Delstaten	1995	Investeringer
28 565 000	I alt			

⁽¹⁾ I 1997 modtog Hypo Vereinsbank to garantier (80 %) på henholdsvis 4,96 mio. DEM og 4,64 mio. DEM fra BvS med henblik på at oprette en kredit for ZEMAG på i alt 12 mio. DEM. Delstaten Sachsen-Anhalt skulle i tilfælde af, at Kommissionen traf en positiv beslutning, overtage denne garanti. De resterende 20 % af kreditten blev overtaget dels af ZEMAG's egen bank (»Eigenobligo«) (1,68 mio. DEM) og dækkedes dels ved en investorgaranti (720 000 DEM).

⁽²⁾ 24. fælles rammeplan til fremme af investeringer (støtte N 531/95).

- (15) Tyskland har gjort opmærksom på, at der inden for den branche, hvor ZEMAG arbejdede, typisk er behov for store driftskapitaler til garantier (»Avalrahmen«) og cashflow (»Kontokurant«). Garantierne anvendes til forudfinansiering af kontraktopgaver og dækning af garantiforpligtelser.

- (16) Tyskland har angivet det private bidrag til udgifterne til ZEMAG's anden omstrukturering som følger:

Private bidrag (DEM)	Form	Oprindelse	Dato
1 000 000	Aktionærlån	Investor	1997
8 700 000	Medarbejderbidrag ved afkald på løn	Personlig	1998-2000
720 000 1 680 000	Garanti for kredit på i alt 12 mio. DEM	Garanti fra privat bank/investor	1997
500 000	Kredit privat bank ⁽¹⁾	Privat bank/investor	1997
2 500 000	Yderligere kreditter fra privat bank	Privat bank	Skal godkendes
15 100 000	I alt		

⁽¹⁾ 100 % investorgaranti.

- (17) Tyskland har desuden meddelt, at medarbejderne ville hjælpe deres virksomhed ved en yderligere nedsættelse af personaleudgifterne ⁽⁵⁾. Tyskland har dog ikke fremsendt nærmere oplysninger til belysning af, hvorledes medarbejderdeltagelsen reelt fandt sted.

II.4. Markedsanalyse

- (18) ZEMAG udviklede og producerede maskiner og anlæg til brikettering og forarbejdning af gipssten og lignit, fødeanlæg til kraftværker og maskiner til granulering af gødning. Disse maskiner fremstilles som dele af industrianlæg eller som selvstændige maskiner. Disse produkter tilhører kategorien af maskiner til almen anvendelse, herunder maskiner til kraftværker (NACE kodeks 29.1 og 29.2) ⁽⁶⁾.
- (19) Ifølge de tyske oplysninger var ZEMAG's vigtigste geografiske markeder Tyskland, Østeuropa, Tyrkiet, Indien, Kina, Sydafrika og Brasilien. Indtil 1997 var Tyskland næsten ZEMAG's eneste marked. Efter omstruktureringen skulle ZEMAG nå følgende markedsandele med sine produkter:

Produkter	Geografisk marked	Tilstræbt markedsandel
Maskiner og anlæg til fremstilling af lignit	Tyskland	7,5 %
	Balkan/Tyrkiet	7,5 %
	Indien	18 %
Maskiner og anlæg til håndtering af andet uemballeret gods, f.eks. presser, granuleringsmaskiner, knusemaskiner, tørreanlæg og lossemaskiner	Tyskland	10 %
	Balkan/Tyrkiet	8 %
	Centralasien	20 %
	Indien	10 %
Maskiner og anlæg til genindvinding af fast affald/miljømaskiner	Tyskland	17 %
Andre maskiner og anlæg til samme formål	Tyskland	10 %

⁽⁵⁾ Ifølge Tysklands oplysninger skulle medarbejderne sige ja til yderligere tre år uden lønstigninger (600 000 DEM) og uden præmie ved årsskiftet og feriepenge (1,5 mio. DEM). Til gengæld ville de få andele i virksomheden.

⁽⁶⁾ Panorama over EU's industri 1999.

- (20) Efter de tyske oplysninger var der ikke overflødig kapacitet på de markeder, hvor ZEMAG arbejdede.
- (21) Af følgende tabel ses ZEMAG's kapacitetsmæssige og økonomiske udvikling:

År	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Resultat (DEM)	- 15 mio.	- 9 mio.	- 10 mio.	- 15 mio.	- 4 mio.	- 3 mio.	—
Medarbejdere	347	306	294	250/130	140	145	161
Produkt	86	82	75	65	63	—	75
Maksimalprodukt. (timer)	210 000	165 000	130 000	130 000 (1 skift)	130 000 (1 skift)	130 000 (1 skift)	173 000 (2 skift)
Nuværende (timer)		130 044	119 482	99 983	100 547	110 650	—

- (22) I 1994 androg ZEMAG's kapacitet 210 000 produktionstimer/år. Denne kapacitet nedbragtes i tiden frem til udgangen af december 1996 til 130 000 produktionstimer/år. Antallet af medarbejdere nedbragtes fra 347 i 1994 til 140 i 1997. I 2000 skulle medarbejderstaben øges til 161. På grund af denne forhøjelse og indførelse af et toskiftssystem ville det samlede antal maksimalproduktionstimer stige til 173 000 produktionstimer/år.

II.6. Indledning af undersøgelsen

- (23) Kommissionen indledte med beslutning af 21. december 2000, som blev meddelt Tyskland den 1. februar 2001, proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2. Samtidig fik Tyskland meddelelse om Kommissionens beslutning om et påbud om oplysninger, jf. artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999, for så vidt angår en foranstaltning, der påståedes ydet på grundlag af støtteordninger, som Kommissionen tidligere havde godkendt.
- (24) I forbindelse med sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure var Kommissionen i tvivl om følgende:
- om omstruktureringsplanen havde sat virksomheden i stand til i fremtiden at dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger, og om rentabilitetskriteriet derfor var opfyldt
 - om der kunne tillades en lempelse af princippet om en forholdsvis kapacitetsnedsættelse
 - om forøgelsen af produktionstimerne havde været væsentlig for genoprettelsen af virksomhedens rentabilitet
 - om støttemodtageren havde ydet et væsentligt bidrag til omstruktureringsomkostningerne af egne midler.
- (25) Kommissionen fastslog endvidere, at de 8,7 mio. DEM, der stammer fra de reducerede lønudgifter, ikke kan betragtes som støttemodtagerens bidrag, men som medarbejdernes bidrag til omstruktureringsomkostningerne. En yderligere medarbejderindbetaling på 2,1 mio. DEM blev ikke betragtet som et bidrag til omstruktureringsomkostningerne, fordi denne foranstaltning tilsyneladende endnu ikke var blevet fuldstændig afsluttet.
- (26) Desuden fastslog Kommissionen, at en privat bank havde til hensigt at forhøje ZEMAG's kredit til 3 mio. DEM og garantien med 3 mio. DEM (til i alt 15 mio. DEM). Da Tyskland ikke har oplyst yderligere om de nærmere betingelser for disse foranstaltninger, og om de reelt blev ydet, kunne Kommissionen ikke vurdere, om de blev bevilget uindskrænket på markedsvilkår. Derfor blev denne foranstaltning ikke medtaget ved proportionalitetsundersøgelsen af støtten.

- (27) Yderligere fandt Kommissionen, at støtteforanstaltningerne i forbindelse med ZEMAG's første omstrukturering, der i beslutningen om LINTRA blev betragtet som uforenelige med fællesmarkedet, skulle inddrages i vurderingen af privatinvestorens bidrag til omstrukturingsomkostningerne (7).

III. TYSKLANDS OG DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

- (28) Tyskland underrettede den 16. januar 2001 Kommissionen om, at ZEMAG havde anmeldt konkurs den 27. december 2000.
- (29) Den 5. juni 2001 fremlagde ZEMAG's kurator en udtalelse om indledningen af proceduren. Denne henviste til, at de pågældende foranstaltninger også skulle vurderes på baggrund af traktatens artikel 87, stk. 2, litra c), og artikel 87, stk. 3, litra a). Han var desuden af den opfattelse, at omstrukturingsplanen havde genoprettet ZEMAG's rentabilitet. Han forklarede endvidere, at virksomhedens finansielle ressourcer havde måttet benyttes som sikkerhed for to privatbanklån, fordi der ikke var truffet afgørelse om statsstøtten. Da disse ressourcer derfor ikke kunne anvendes til finansiering af omstrukturingsforanstaltningerne, forsinkedes genoprettelsen af ZEMAG's rentabilitet.
- (30) Tyskland fremsendte den 16. juli 2001 de oplysninger, der var nødvendige for at fastslå, om støtten var blevet ydet på grundlag af en tidligere godkendt ordning, og om den opfyldte betingelserne i beslutningen derom. Samtidig fremlagde Tyskland et responsum med henblik på indledningen af den officielle undersøgelse. Tyskland fastholder, at omstrukturingsplanen på det tidspunkt, hvor støtten blev bevilget, på lang sigt havde kunnet genoprette virksomhedens rentabilitet.

IV. VURDERING AF STØTTEN

IV.1. Støttens forenelighed med EF-traktaten

- (31) Efter traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Ifølge EU-domstolens retspraksis er kriteriet om påvirkning af samhandelen opfyldt, hvis støttemodtageren udøver erhvervsvirksomhed, der omfatter handel mellem medlemsstaterne.
- (32) Kommissionen fastslår, at støtten blev ydet af offentlige midler til en virksomhed, som fik sin konkurrenceevne forbedret ved en nedbringelse af de omkostninger, som den normalt havde måttet bære ved en gennemførelse af det anmeldte omstrukturingsprojekt. Desuden udviklede og producerede støttemodtageren, ZEMAG, maskiner, der handles mellem medlemsstaterne. Derfor falder den pågældende støtte ind under traktatens artikel 87, stk. 1.
- (33) Ifølge traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, kan der meddeles undtagelser eller fritagelser fra det principielle støtteforbud i traktatens artikel 87, stk. 1.
- (34) Efter artikel 87, stk. 2, litra c), godkender Kommissionen støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.
- (35) Tyskland og de interesserede parter har ikke bevist, at denne støtte specielt skulle være bestemt til at opveje økonomiske ulemper som følge af Tysklands deling. Det fremgår derimod af den dokumentation, som Tyskland har fremlagt, at støtten blev ydet til omstrukturering af en kriseramet virksomhed. Tysklands deling er ikke årsagen til virksomhedens vanskeligheder. Efter Domstolens retspraksis ville det derfor ikke være berettiget at anvende traktatens artikel 87, stk. 2, litra c), i dette tilfælde (8).

(7) Kommissionen vedtog den 28. marts 2001 en delvis negativ beslutning vedrørende støtte til LINTRA og denne virksomheds datterselskaber. Tyskland blev opfordret til at tilbagekræve 34,978 mio. DEM fra LINTRA og datterselskaber. Den støtte, der ikke var forenelig med fællesmarkedet, androg 6,37 mio. DEM.

(8) Se bl.a. afgørelse af 15. december 1999 truffet af Retten i Første Instans i de forenede sager T-132/96 og T-143/96, Freistaat Sachsen mod Kommissionen, Sml. 1999 II, s. 3663.

- (36) Dette tilfælde falder ind under traktatens artikel 87, stk. 3, hvorefter Kommissionen på bestemte betingelser kan godkende, at der ydes statsstøtte. Ifølge traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), kan Kommissionen godkende, at der ydes statsstøtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse. Delstaten Sachsen-Anhalt falder ind under denne definition. I det pågældende tilfælde var støtten imidlertid bestemt til at fremme en bestemt branche og ikke den økonomiske udvikling i et område. Derfor skal støtten vurderes på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og ikke artikel 87, stk. 3, litra a).
- (37) I Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽⁹⁾ (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«) har Kommissionen detaljeret fastlagt kriterierne for vurdering af støtte til omstrukturering af virksomheder.
- (38) Ifølge punkt 2.1. i rammebestemmelserne er de typiske tegn på en kriseram virksomhed: faldende indtjeningssevne eller voksende underskud, faldende omsætning, forringet cashflow og lav nettoformue. Kommissionen fastslår, at ZEMAG har været tabsgivende siden sin privatisering i 1994. Tabet i 1997 var - 15 mio. DEM. Derfor bliver virksomheden anset for at være en kriseram virksomhed.

IV.2. Støtte, der påstås ydet på grundlag af en godkendt støtteordning

- (39) I sin beslutning om at indlede undersøgelsen fastslog Kommissionen, at 1,85 mio. DEM af det samlede offentlige bidrag til omstrukturingsomkostningerne blev angivet som ydet på grundlag af en godkendt støtteordning. Da Tyskland ikke indsendte tilstrækkelig dokumentation til, at Kommissionen kunne fastslå, om foranstaltningen overholdt de begrænsninger og betingelser, der gjaldt for støtteordningen, har den udstedt et påbud om oplysninger i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999.
- (40) Det fremgår af de oplysninger, som Tyskland fremsendte efter dette påbud, at Tyskland den 27. september 1995 ydede ZEMAG en investeringsstøtte på 4,345 mio. DEM. Denne støtte blev ydet på grundlag af en støtteordning, som Kommissionen tidligere havde godkendt⁽¹⁰⁾. På grund af ZEMAG's ringe investeringsniveau blev støtten den 26. juli 2000 nedsat til 2,07 mio. DEM. Da ZEMAG i december 2000 anmeldte konkurs, havde virksomheden kun fået udbetalt 1,85 mio. DEM af støtten.
- (41) Kommissionen fastslår, at foranstaltningen overholder de begrænsninger og betingelser, som er fastlagt i støtteordningen. Derfor betragtes foranstaltningen på dette tidspunkt som støtte i overensstemmelse med artikel 1, litra b), nr. ii), i forordning (EF) nr. 659/1999. Kommissionen skal derfor ikke i sin beslutning vurdere, om denne støtte er forenelig med fællesmarkedet. Støtten på 1,858 mio. DEM skal dog ved proportionalitetsundersøgelsen vurderes på grundlag af punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne.

IV.2.1. Genoprettelse af virksomhedens rentabilitet

- (42) Ydelse af omstrukturingsstøtte kræver en detaljeret omstrukturingsplan, som inden for et rimeligt tidsrum og på grundlag af realistiske forventninger om virksomhedens fremtidige driftsbetingelser kan genoprette dens langsigtede rentabilitet og levedygtighed. For at opfylde dette rentabilitetskriterium skal omstrukturingsplanen sætte virksomheden i stand til at afholde alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger.
- (43) Kommissionen gav ved indledningen af den formelle undersøgelse udtryk for sine forbehold med hensyn til, om omstrukturingsplanen kunne vurderes til at sætte virksomheden i stand til at dække alle sine omkostninger. Derfor tvivlede den på, at den fremlagte omstrukturingsplan opfyldte rammebestemmelsernes rentabilitetskriterium.

⁽⁹⁾ Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 368 af 23.12.1994). Disse rammebestemmelser blev ændret i 1999 (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2). Den nye udgave finder ikke anvendelse, da alle støtteforanstaltninger blev ydet før deres offentliggørelse (se afsnit 7 i udgaven fra 1999).

⁽¹⁰⁾ 24. fælles rammeplan for forbedring af de regionale erhvervsstrukturer (støtte N 531/95).

- (44) Tyskland og ZEMAG's kurator anførte i deres svar på indledningen af undersøgelsen, at omstruktureringsplanen på det tidspunkt, hvor støtten blev bevilget, kunne have genoprettet virksomhedens rentabilitet på lang sigt.
- (45) Kommissionen fastslår, at ZEMAG arbejdede inden for et markedsområde, hvor der gives forskellige kontraktbetingede garantier, som må gælde indtil fem år efter opfyldelsen af kontrakten. Desuden skal virksomheder, der arbejder inden for dette markedsområde, være i stand til at forudfinansiere kontrakter og dække uindfrie forpligtelser, hvis kunden ikke betaler til tiden.
- (46) Kommissionen fastslår desuden, at ZEMAG hidtil har dækket en stor del af sit behov for garantier og forudfinansiering via det offentlige. Efter den forelagte omstruktureringsplan skulle det fremtidige behov for garantier dækkes af en kredit ydet af delstaten Sachsen-Anhalt⁽¹⁾.
- (47) Hertil kommer ifølge Kommissionen, at investorerne i ZEMAG var to private iværksættere, som kun rådede over begrænsede midler til kapitalisering af virksomheden.
- (48) Desuden tager Kommissionen i betragtning, at ifølge den fremlagte omstruktureringsplan skulle medarbejderne og en privat bank yde et ekstra finansielt bidrag til omstruktureringsomkostningerne (se betragtning 25 og 26). På grundlag af den indsendte dokumentation synes dette finansielle bidrag ikke at være blevet ydet. Dette viser, at markedsinvestorerne ikke var rede til på grundlag af omstruktureringsplanen at stille de nødvendige midler til rådighed for virksomheden.
- (49) På dette grundlag mener Kommissionen ikke, at omstruktureringsplanen i tilstrækkelig grad ville sætte virksomheden i stand til selv at dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger. Denne opfattelse støttes af virksomhedens faktiske økonomiske udvikling i omstruktureringstiden. Kommissionens opfattelse er derfor, at omstruktureringsplanen ikke opfyldte rammebestemmelsernes rentabilitetskriterium. Desuden udgjorde tilbagebetalingskravet fra LINTRA en yderligere belastning for virksomheden.
- (50) Kommissionen fastslår, at virksomheden anmeldte konkurs den 27. december 2000. Det er derfor klart, at ZEMAG ikke bliver rentabel på lang sigt.

IV.2.2. Forhindring af urimelig konkurrencefordrejning

- (51) Omstruktureringen skal omfatte foranstaltninger, der mest muligt afbøder støttens skadelige virkninger for konkurrenterne. I modsat fald vil støtten stride mod den fælles interesse og kan ikke omfattes af undtagelsen fra støtteforbuddet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
- (52) Det betyder, at omstruktureringsplanen, når en virksomhed arbejder på et marked i EU, hvor en objektiv vurdering af udbud og efterspørgsel viser et strukturbestemt overskud af produktionskapacitet, skal yde et betydeligt bidrag — i forhold til støtten — til omstruktureringen af økonomien på det pågældende marked, idet den skal kræve en uigenkaldelig reduktion eller afvikling af kapacitet.
- (53) ZEMAG's markeder er markeder for højt specialiserede produkter. Ifølge Tysklands oplysninger var der ikke tegn på kapacitetsoverskud på disse markeder.
- (54) Efter omstruktureringsplanen skulle ZEMAG i tiden 1997-2000 øge sin produktionskapacitet fra 130 000 t./år til 173 000 t./år. En virksomhed, der modtager omstruktureringsstøtte, bør kun øge sin kapacitet, hvis dens overlevelse ellers er truet. En sådan undtagelse skal udtrykkeligt anføres og retfærdiggøres. I det foreliggende tilfælde blev der ikke fremsat en erklæring om nødvendigheden af en kapacitetsforøgelse.
- (55) Af disse grunde kan Kommissionen ikke konkludere, at omstruktureringsplanen indeholdt foranstaltninger, der var tilstrækkelige til at afbøde de negative virkninger på konkurrencen.

⁽¹⁾ Til dette formål skulle begge de garantier, som BvS havde ydet i 1997, ændres til en garanti fra delstaten Sachsen-Anhalt. Denne garanti skulle bevilges på grundlag af en støtteordning, som Kommissionen tidligere havde godkendt.

IV.2.3. Støtten i forhold til omstruktureringens omkostninger og nytte

- (56) Støttens størrelse og intensitet skal begrænses til det strengt nødvendige minimum, så omstruktureringen kan gennemføres, og den skal stå i rimeligt forhold til den fordel deraf, der kan ventes på fællesskabsplan. Derfor skal støttemodtageren yde et betydeligt bidrag til omstruktureringens omkostningerne af egne midler og ved finansiering udefra.
- (57) Ved indledning af den formelle undersøgelse fastslog Kommissionen, at medarbejderne har ydet et bidrag til omstruktureringens omkostningerne på 8,7 mio. DEM. Et yderligere bidrag fra medarbejderne på 2,1 mio. DEM blev ikke taget i betragtning, da de nærmere enkeltheder i forbindelse hermed ikke var endeligt afgjort. Da dette bidrag ikke faldt inden for omstruktureringstiden, er det yderligere tvivlsomt, om Kommissionen overhovedet kan betragte det som led i omstruktureringsforanstaltningen.
- (58) Kommissionen konstaterede i øvrigt, at en privat bank havde til hensigt at forhøje ZEMAG's kredit til 3 mio. DEM og garantien til 15 mio. DEM. Da Tyskland ikke har oplyst nærmere om betingelserne for disse forhøjelser, og om de i sidste ende blev ydet, kunne Kommissionen hverken inddrage dem i proportionalitetsanalysen af støtten som omstruktureringsforanstaltning eller som et eksternt finansieringsbidrag til omstruktureringens omkostningerne.
- (59) Af disse grunde var Kommissionen i sin beslutning af den opfattelse, at de samlede omkostninger i forbindelse med ZEMAG's anden omstrukturering beløb sig til 41 058 000 DEM. Støttemodtagerens bidrag beløb sig til 3 900 000 DEM, hvilket er under 10 % af de samlede omkostninger uden hensyntagen til den yderligere belastning som følge af kravet om tilbagebetaling til LINTRA. Dette kan ikke betragtes som »betydeligt« i rammebestemmelsernes forstand.
- (60) Kommissionen konstaterer, at hverken medarbejdernes ekstra bidrag til omstruktureringens omkostningerne eller de yderligere midler fra banken reelt er blevet ydet ifølge de informationer, der blev indsendt som reaktion på indledningen af undersøgelsen.
- (61) Desuden konstaterede Kommissionen ved indledningen af den formelle undersøgelse, at den støtte, der var ydet ZEMAG over LINTRA indtil 1997, skal tages i betragtning som del af støttesag C 41/99 LINTRA Beteiligungsholding GmbH. I den foreliggende sag skulle denne støtte tages i betragtning ved undersøgelsen af spørgsmålet om, hvorvidt investor ville yde et betydeligt bidrag til omstruktureringens omkostningerne.
- (62) Kommissionen vedtog den 28. marts 2001 en delvis negativ beslutning med hensyn til støtten til LINTRA og denne virksomheds datterselskaber. Tyskland blev opfordret til at kræve 34,978 mio. DEM tilbagebetalt fra LINTRA og datterselskaber. Det beløb, som ZEMAG modtog af denne støtte, der ikke var forenelig med fællesmarkedet, beløb sig til 6,37 mio. DEM.
- (63) Kommissionen fastslår, at Tyskland ikke har oplyst, i hvilken form dette beløb skal tages i betragtning ved undersøgelsen af spørgsmålene om, hvorvidt støtten blev begrænset til et minimum, og om støttemodtageren ydede et betydeligt egetbidrag til omstruktureringsplanen.
- (64) Afsluttende skal der gøres opmærksom på, at støttemodtageren åbenbart har ydet et bidrag på 3,9 mio. DEM til omstruktureringens omkostningerne på 41,058 mio. DEM. Den offentlige støtte til anden omstrukturering, inkl. de 1,85 mio. DEM, som blev bevilget på grundlag af tidligere godkendte støtteordninger, beløber sig til ca. 28,45 mio. DEM. Dette beløb omfatter ikke den støtte, som ikke blev anset som forenelig med fællesmarkedet, på 6,37 mio. DEM, som skal kræves tilbagebetalt i forbindelse med LINTRA-beslutningen. Det kan derfor ikke konkluderes, at støtten står i et rimeligt forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele. Desuden taler det for Kommissionens vurdering, at omstruktureringsplanen ikke er egnet til igen at gøre ZEMAG rentabel på lang sigt.
- (65) I betragtning heraf kan Kommissionen ikke konkludere, at rammebestemmelsernes kriterium herom er opfyldt.

V. KONKLUSION

- (66) Kommissionen fastslår, at Tyskland ved at yde den omstridte støtte har overtrådt traktatens artikel 88, stk. 3.
- (67) Støttebeløbet på 26,6 mio. DEM, som ikke er foreneligt med fællesmarkedet, skal kræves tilbagebetalt af ZEMAG —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på 26,6 mio. DEM, som Tyskland har ydet Zeitzer Maschienen, Anlagen, Geräte ZEMAG GmbH, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtageren.
2. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen
